ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ

1 ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ମାରିସାରିବା ପରେ ଦାଉଦ ସିକ୍ଲଗକୁ
ଫେରି ଆସିଲେ। ଏହା ଠିକ୍ ଶାଉଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ପରେ, ଦାଉଦ ସେଠାରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦିନ ରହିଲେ।
2ତା'ପରେ ତୃତୀୟ ଦିନ ଶାଉଲଙ୍କର ଛାଉଣୀରୁ ଜଣେ
ସୈନ୍ୟ ସିକ୍ଲଗ୍‌କୁ ଆସିଲା। ସେ ଲୋକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ
ଥିଲା। ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା' ମୁଣ୍ଡରେ ମାଟି
ବୋଳି ହୋଇଥିଲା। ଉକ୍ତ ଲୋକ ଜଣକ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲା।

3ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ?"

ସେ ଲୋକଟି ଦାଉଦଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ମୁଁ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଛାଉଣୀରୁ ପଳାଇ ଆସିଛି।"

4ଦାଉଦ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, "ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ
କିଏ ଜିତିଲା?"

ଲୋକଟି ଉତ୍ତରରେ କହିଲା, "ଆମର ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ
କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାୟନ କଲେ, ବହୁତ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ, ଏପରିକି ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।"

5ଦାଉଦ ସେହି ଯୁବ ସୈନିକକୁ ପଚାରିଲେ, "ଶାଉଲ ଓ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ
କିପରି ଜାଣିଲ?"

6ଯୁବକ ଜଣକ କହିଲା, "ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗିଲ୍‌ବୋୟ
ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଶାଉଲ ନିଜର ବର୍ଚ୍ଛା
ଉପରେ ଆଉଜିଛନ୍ତି ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ରଥସବୁ ଓ
ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ତାଙ୍କର ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି।" 7ଶାଉଲ
ପଛକୁ ଚାହିଁ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ଓ ଡାକିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ଉତ୍ତର ଦେଲି। 8ଶାଉଲ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ?
ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ମୁଁ ଜଣେ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକ।
9ତା'ପରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କର।
କାରଣ ମୁଁ ବଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଉଛି। ତଥାପି ମୋ ପ୍ରାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରହିଅଛି।' 10ସେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ। ମୁଁ
ଜାଣିଲି ସେ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମାରିଦେଲି,
ତା'ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ମୁକୁଟ ଓ ବାହୁରୁ ବାଜୁ କାଢ଼ିଲି,
ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଲି।"

11ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଦୁଃଖରେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ରକୁ ଚିରି
ପକାଇଲେ, ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ
ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି କଲେ। 12ସେମାନେ ଦୁଃଖରେ
କାନ୍ଦିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦିନସାରା କିଛି ଖାଇଲେ
ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏପରି କଲେ କାରଣ ଯୋନାଥନ ଓ
ଶାଉଲ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବହୁତ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ହତ ହେଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ କାନ୍ଦିଲେ ଓ ଶୋକ ପାଳନ କଲେ।

ଦାଉଦ ଅମାଲେକୀୟ ଯୁବକକୁ ମାରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ

13ତା'ପରେ, ଦାଉଦ ସେହି ଯୁବକ ସହିତ କଥା
ହେଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଶାଉଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଥିଲା
ଏବଂ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଜଣେ ବିଦେଶୀର ପୁତ୍ର। ମୁଁ
ଜଣେ ଅମାଲେକୀୟ।"

14ତା'ପରେ ଦାଉଦ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିପରି
ସାହସ କଲ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବା ପାଇଁ ଭୟ କଲ ନାହିଁ।"

15-16ଦାଉଦ ଅମାଲେକୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ କହୁଛ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ହତ୍ୟା କରିଛ ବୋଲି।
ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ।" ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଦାସଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଅମାଲେକୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର।
ତେଣୁ ସେ ଏହି ଅମାଲେକୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାଉଦଙ୍କର ଦୁଃଖଭରା ଗୀତ

17ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ପାଇଁ ଦାଉଦ
ଏକ ଦୁଃଖଦ ଗୀତ ଗାଇଲେ। 18ତା'ପରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ
ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଏହାକୁ ଧନୁ
କୁହାଯାଏ। ଏହା ଯାଶେର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି।

19"ହେ ଇସ୍ରାୟେଲ, ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ପର୍ବତକୁ
ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା। ଦେଖ! କେମିତି ସେହି ବୀରଗଣଙ୍କର ପତନ
ହେଲା।

20ଗାଥ ସହରକୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଅ ନାହିଁ। ଅସ୍କିଲୋନର
ଦାଣ୍ଡରେ ଏହା ପ୍ରଚାର କର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା କର,
ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଆନନ୍ଦ କରିବେ। ସେହି
ନଗରର ଅସଭ୍ୟ ପ୍ରତିମା ପୂଜକଗଣ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ।

21ହେ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ
କାକର କି ବୃଷ୍ଟି ନ ପଡୁ। ଅଥବା ଉପହାରଜନକ କ୍ଷେତ୍ର
ନହେଉ। କାରଣ ସେଠାରେ ବୀରମାନଙ୍କର ଢାଲ ଅଦରକାରୀ
ପରି ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା। ଶାଉଲଙ୍କର ଢାଲ ତୈଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ
ହେଲା ନାହିଁ।

22ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତରୁ ବୀରମାନଙ୍କ ମେଦରୁ
ଯୋନାଥନର ଧନୁ ଓ ଶାଉଲଙ୍କର ଖଡ୍ଗ ଶକ୍ତ ହୋଇ
ଫେରେ ନାହିଁ।

23ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ଯରେ
ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ପ୍ରେମ ପାଇଲେ। ଏପରିକି ମୃତ୍ୟୁ
ସମୟରେ ମଧ୍ଯ ସେମାନେ ଅଲଗା ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ
ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀଠାରୁ ବେଗବାନ ଓ ସିଂହଠାରୁ ବଳବାନ
ଥିଲେ।
24ହେ ଇଶ୍ରାୟେଲର କନ୍ୟାଗଣ ଶାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ
କର। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିନ୍ଦୁରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରରେ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ
ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ କଲେ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ
ଅଳଙ୍କାର ଖଚିତ କଲେ।
25ବୀରମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହେଲେ। ଯୋନାଥନ ତୁମ୍ଭ
ରାଜା ପର୍ବତରେ ହତ ହେଲେ।
26ହେ ମୋର ଭାଇ ଯୋନାଥନ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ଦୁଃଖ
କରୁଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଥିବାରୁ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ
କରୁଅଛି। ମୋର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହା
ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବଳିଗଲା।
27ବୀରମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହେଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକ
ଧ୍ୱଂସ କରାଗଲା।"

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଗଲେ

2 ଏହାପରେ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପଚାରିଲେ,
"ମୁଁ କ'ଣ ଯିହୁଦାର କୌଣସି ଏକ ନଗରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
କରିବାକୁ ଯିବି?"
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯାଅ।"
ତା'ପରେ ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା
ଉଚିତ୍?"
ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଯାଅ।"
2ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ
ହିବ୍ରୋଣକୁ ଗଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଥିଲେ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟା
ଅହୀନୋୟମ୍ ଓ କର୍ମିଲୀୟ ନାବଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବୀଗଲ। 3ଦାଉଦ
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗମାନଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି
ହିବ୍ରୋଣ ସହରରେ ଓ ତା'ର ପାଖାପାଖି ସହରରେ ବାସ
କଲେ।

ଦାଉଦ ଯାବେଶ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ

4ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆସି ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଯିହୁଦାର ରାଜା ଭାବରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାବେଶ୍ ଗିଲୟଦୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ
କବର ଦେଲେ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ।"
5ଦାଉଦ ଯାବେଶ୍ ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଦୂତଗଣ ପଠାଇଲେ ଓ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ପ୍ରଭୁ
ଶାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରି ତାଙ୍କୁ କବର
ଦେଇଅଛ। 6ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା
ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିଥିବାରୁ
ମୁଁ ମଧ୍ଯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି।
7ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହସୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭର ରାଜା
ଶାଉଲ ମୃତ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ପରିବାରବର୍ଗ ମୋତେ
ରାଜା ଭାବରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।"

ଇଶ୍ବୋଶତ ରାଜା ହେଲେ

8ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନେର ଶାଉଲଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି
ଥିଲେ। ଅବ୍ନେର ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତକୁ ମହନୟିମକୁ
ନେଇଗଲେ। 9ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗିଲୟଦ, ଅଶୂର, ଯିଷ୍ରିୟେଲ ଓ
ଇଫ୍ରୟିମ, ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଭାବରେ
ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଇଲେ।
10ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ଥିଲେ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର। ସେ ଯେତେବେଳେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ 40 ବର୍ଷ
ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ସେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜତ୍ୱ
କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜା
ଭାବରେ ମାନୁଥିଲେ। 11ଦାଉଦ ଥିଲେ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା।
ସେ ଯିହୁଦାର ପରିବାରବର୍ଗ ଉପରେ ସାଢେ ସାତ ବର୍ଷ
ଶାସନ କଲେ।

ସାଙ୍ଘାତିକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା

12ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନେର ଓ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତର
କର୍ମଚାରୀମାନେ ମହନୟିମରୁ ଗିବୀୟୋନକୁ ଗଲେ। 13ସରୁୟାର
ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ୍ ଓ ଦାଉଦଙ୍କର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ମଧ୍ଯ ଗିବୀୟୋନକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଅବ୍ନେର ଏବଂ
ଇଶ୍ବୋଶତର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଗିବୀୟୋନର ଏକ ପୋଖରୀ
ପାଖରେ ଭେଟିଲେ। ଯୋୟାବର ଦଳ ପୋଖରୀର ଏକ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲା ବେଳେ ଅବନେରର ଦଳ ପୋଖରୀର ଅନ୍ୟ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ।
14ଅବ୍ନେର ଯୋୟାବକୁ କହିଲେ, "ଯୁବକ ସୈନ୍ୟମାନେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରନ୍ତୁ।"
ଯୋୟାବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉ।"
15ତେଣୁ ଯୁବକ ସୈନ୍ୟମାନେ ଉଠିଲେ, ଦୁଇ ଦଳ
ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଗଣତି ହେଲେ।
ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
କରିବା ପାଇଁ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶରୁ ବାରଜଣଙ୍କୁ ବାଛିଲେ। ଏବଂ
ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ଯରୁ ବାରଜଣଙ୍କୁ ବାଛିଲେ।
16ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ଏକ ଆରେକର ମସ୍ତକ ଧରିଲେ ଏବଂ
ଏକ ଆରେକକୁ ଖଡ୍ଗରେ ଭୁଷିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର
ପଡ଼ିଗଲେ। ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ "ତିକ୍ଷ୍ଣ ଖଡ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର"
ବୋଲି ଡକାଯାଏ। ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଗିବିୟୋନରେ ଥିଲା।

ଅବନେର ଅସାହେଲ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ

17ସେହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ
ହେଲା। ଦାଉଦର ସୈନ୍ୟମାନେ ସେଦିନ ଅବନେର ଓ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 18ସରୁୟାର ତିନି ପୁତ୍ର
ଥିଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ, ଯୋୟାବ, ଅବୀଶୟ ଏବଂ
ଅସାହେଲ୍। ଅସାହେଲ୍ ଥିଲେ ଜଣେ କ୍ଷିପ୍ର ଧାବକ। ସେ
କୃଷ୍ଣସାର ମୃଗପରି କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ଦୌଡ଼ି ପାରନ୍ତି। 19ଅସାହେଲ
ଅବନେରର ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିଗଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ

ଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। 20ଅବନର ପଛକୁ ଅନାଇ କହିଲା,
"ଅସାହେଲ୍ ଏ କି ତୁମ୍ଭେ?"
ସେ ଉତ୍ତର କଲା, "ହଁ ମୁଁ।"
21ଅସାହେଲକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅବନର ଚାହୁଁ ନ
ଥିଲେ। ତେଣୁ ଅବନର ଅସାହେଲକୁ କହିଲେ, "ମୋ
ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବା ବନ୍ଦ କର। ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ପଛରେ
ଦୌଡ, ତାଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ସହଜରେ ସାଂଜୁ ଛଡ଼ାଇ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
ଆଣିପାରିବ।" କିନ୍ତୁ ଅସାହେଲ ମନା କଲେ ଓ ଅବ୍ନର
ପଛରେ ଗୋଡାଇଲେ।
22ଅବ୍ନର ଆଉଥରେ ଅସାହେଲକୁ କହିଲେ, "ମୋ
ପଛେ ଗୋଡାଇବା ବନ୍ଦ କର ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା
କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କଲେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଯୋୟାବକୁ
କିପରି ମୁହଁ ଦେଖାଇବି?"
23କିନ୍ତୁ ଅସାହେଲ ଅବ୍ନର ପଛରେ ଦୌଡିବାରୁ ବିରତ
ହେଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ ଅବ୍ନର ବର୍ଚ୍ଛାର ମୁନରେ ତା'ର
ପେଟକୁ ଭୂଷି ଦେବାରୁ ତାହା ପିଠି ଦେଇ ବାହାରି ଗଲା।
ତେଣୁ ସେ ସେହିଠାରେ ମରିଗଲା।

ଯୋୟାବ ଓ ଅବୀଶୟ ଅବ୍ନର ପଛରେ ଗୋଡାଇଲେ

ଅସାହେଲର ମୃତ ଶରୀର ଭୂମି ଉପରେ ସେହିଠାରେ
ପଡ଼ି ରହିଥିଲା। ଯେତେଲୋକ ସେ ବାଟ ଦେଇ ଦୌଡୁ
ଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ସେହିଠାରେ ଅଟକି ଗଲେ। 24କିନ୍ତୁ
ଯୋୟାବ ଓ ଅବୀଶୟ ଅବନର ପଛରେ ଗୋଡାଇଲେ,
ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅମା ପର୍ବତ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ,
ସେତେବେଳକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇଯାଇ ଥିଲା। ଗିବୟୋନ ମରୁଭୂମିର
ପଥ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗୀଆ ପୂର୍ବରୁ ଅମା ପର୍ବତ ଉପସ୍ଥିତ।
25ବିନ୍ୟାମୀନର ପରିବାରବର୍ଗ ଅବନର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ପର୍ବତର
ଶିର୍ଷରେ ଘେରି ରହିଥିଲେ।
26ଅବ୍ନର ଯୋୟାବକୁ ଡାକି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଓ ପରସ୍ପରକୁ ଚିରଦିନ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା କି?
ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତରେ ଜାଣ ଯେ, ଏହା ଦୁଃଖଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ
ହେବ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନଙ୍କର
ଭାଇମାନଙ୍କ ପଛରେ ନ ଗୋଡାଇବା ପାଇଁ।"
27ତା'ପରେ ଯୋୟାବ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଭଲ
କଥା କହିଲ, ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ଏହାପରି କହି ନଥାନ୍ତ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ପଛରେ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡାଉ
ଥାନ୍ତେ।" 28ତେଣୁ ଯୋୟାବ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ ଓ ଲୋକମାନେ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବା ବନ୍ଦ କଲେ। ତା'ପରେ
ସେମାନେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ।
29ଅବ୍ନର ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସେ ରାତ୍ରି ତମାମ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ
ନଦୀ ପାର ହେଲେ ଓ ସେମାନେ ମହନୟିମକୁ ପହଞ୍ଚିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିନସାରା ଗମନ କଲେ।
30ଯୋୟାବ ପଶ୍ଚାଦ୍ଧାବନ ବନ୍ଦ କରି ଗଣି ଦେଖିଲେ,
ଅସାହେଲକୁ ମିଶାଇ ଦାଉଦଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଉଣେଇଶ ଜଣ ନାହାଁନ୍ତି। 31କିନ୍ତୁ ଦାଉଦର ସୈନ୍ୟମାନେ
ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରରୁ 360 ଜଣ ଅବନରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ମାରି ଦେଇଥିଲେ। 32ଦାଉଦର ସୈନ୍ୟମାନେ ଅସାହେଲ୍ର
ଶରୀରକୁ ଆଣି ବୈଥଲେହମ ସ୍ଥିତ ତା'ର ପିତାଙ୍କର କବରରେ
କବର ଦେଲେ। ପୁଣି ଯୋୟାବ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନେ
ରାତ୍ରିସାରା ପଦଚାରଣ କରି ବୁଲିଲେ।
ଏବଂ ସକାଳ ହେଲା ବେଳକୁ ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ

3 ଏହିପରି ଭାବରେ, ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଦାଉଦ ଓ ଶାଉଲଙ୍କ
ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା। ଦାଉଦ
ଧିରେ ଧିରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଶାଉଲର
ପରିବାର, ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁର୍ବଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।

ହିବ୍ରୋଣଠାରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଛଅ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ

2ଦାଉଦଙ୍କର ଅନେକ ପୁତ୍ର ହିବ୍ରୋଣରେ ଜନ୍ମଲାଭ କଲେ।
ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଅମ୍ନୋନ୍, ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟାର ତାଙ୍କର
ସ୍ତ୍ରୀ ଅହୀନୋୟମଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ। 3କର୍ମିଲୀୟ ନାବଲ୍ର
ସ୍ତ୍ରୀ ଅବୀଗଲ୍ଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର କିଲାବ୍ ଏବଂ
ତୃତୀୟ ପୁତ୍ର ହେଲେ ଅବ୍ଶାଲୋମ୍, ସେ ଗଶୂରର ରାଜା
ତଲ୍ମୟର କନ୍ୟା ମାଖାରର ପୁତ୍ର। 4ଚତୁର୍ଥ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ
ହେଲେ, ତାଙ୍କର ନାମ ଅଦୋନୀୟ, ଅଦୋନୀୟର ମାତା
ହେଲେ, ହଗୀତ୍ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ପୁତ୍ର ହେଲେ ଶଫଟୀୟ ସେ
ଅବୀଟଲର ପୁତ୍ର। 5ଷଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହେଲେ, ଯିଥ୍ରିୟମ୍। ସେ
ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଇଗ୍ଲାର ପୁତ୍ର। ଏହିପରି ଛଅଟି ପୁତ୍ର
ଦାଉଦଙ୍କର ହିବ୍ରୋଣରେ ଜନ୍ମ ହେଲେ।

ଅବନର ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ

6ଶାଉଲ ବଂଶ ଓ ଦାଉଦ ବଂଶ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବା ସମୟରେ
ଅବନର ଶାଉଲଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ବଳବାନ୍ କଲା।
7ଶାଉଲଙ୍କର ଜଣେ ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା, ଯାହାର ନାମ ରିସ୍ପା,
ସେ ଅୟାର କନ୍ୟା ଥିଲା। ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ଅବନରକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋର ପିତାଙ୍କର ଉପପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ଯୌନ
ସମ୍ପର୍କ ରଖିଛ?"
8ଅବନର ଇଶ୍ବୋଶତର କଥା ଶୁଣି ଅତି ରାଗରେ
କହିଲା, "ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଶାଉଲ ବଂଶକୁ ଓ ତାଙ୍କର
ଭାଇ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରୁଅଛି। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାଉଦ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିନାହିଁ। ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଷୟରେ ଅପରାଧ ମୋ ଉପରେ ଆରୋପ କରୁଅଛ।
9-10ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ନିଶ୍ଚିତ ହେଉଅଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା
ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି। ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, ଯେ ସେ ଶାଉଲ
ବଂଶଠାରୁ ରାଜ ସିଂହାସନ ନେଇ ଦାଉଦକୁ ଦେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା କରିବେ। ସେ
ଦାନଠାରୁ ବେର୍ଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ
ଭାବୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଉପରେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ ଯଦି ମୁଁ
ତାହା ନକରେ।"

11ଇଶ୍ବୋଶତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟରେ ସବୁ କଥା ଅବନରକୁ
କହିପାରି ନ ଥିଲା।
12ଅବନର ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇଲେ ଏବଂ
କହିଲେ, “ଏ ଦେଶକୁ କିଏ ଶାସନ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ? ମୋ ସହିତ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କର
ଏବଂ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା
ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।”
13ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଉତ୍ତମ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଚୁକ୍ତି
କରୁଅଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବି, ତୁମ୍ଭେ
ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମୀଖଲକୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ନ ଆଣିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବ ନାହିଁ।”

ଦାଉଦ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ମୀଖଲକୁ ଫେରି ପାଇଲେ

14ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଏକ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ମୀଖଲକୁ ମୋତେ
ଫେରାଇ ଦିଅ। ଯେହେତୁ ମୁଁ ତାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ 100
ଜଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି*।”
15ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ଲୋକ ପଠାଇ ଲୟିଶର ପୁତ୍ର ପଲ୍ଟିୟେଲ୍
ନାମକ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ନିକଟରୁ ମୀଖଲକୁ ନେଲା। **16**ତା'ର
ସ୍ୱାମୀ ରୋଦନ କଲା ଏବଂ ବହୁରୀମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ
ଅନୁସରଣ କଲା। ତା'ପରେ ଅବନର ପଲଟିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲା,
“ଯାଅ, ଫେରିଯାଅ,” ତା'ପରେ ସେ ଫେରିଗଲା।

ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅବ୍ନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ

17ଅବ୍ନର ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ରାୟେଲର ନେତାଙ୍କ ପାଖକୁ
ପଠାଇଲେ। ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜା
କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆସୁଅଛ। **18**ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା
କର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ
ସେ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ମୋର ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ଯ ରକ୍ଷା କରିବ।
ମୁଁ ଏହା ମୋର ପ୍ରିୟ ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କରିବ।’”
19ଅବନର ଏହିସବୁ କଥାଗୁଡିକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ହିବ୍ରୋଣଠାରେ
କହିଲେ। ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶଧରକୁ କହିଲେ। ଅବନରଙ୍କର
ଏହିକଥା ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା।
20ତା'ପରେ ଅବ୍ନର ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ ହିବ୍ରୋଣକୁ
ଆସିଲେ। ଅବ୍ନର ତାଙ୍କ ସହିତ କୋଡିଏ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ। ଅବନର ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୋଜି ଦେଲେ।
21ଅବନର ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମହାରାଜ, ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବାକୁ ଦିଅ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ
ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବେ। ଏବଂ ଆପଣ ସମଗ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେବେ। ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମତେ
ରାଜତ୍ୱ କରିବେ।” ତେଣୁ ଦାଉଦ ଅବନରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି
ଦେଲେ ଏବଂ ଅବନର ଶାନ୍ତିରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ।

ଅବ୍ନରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

22ଯୋୟାବ୍ ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସାମରିକ
ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥ ସଙ୍ଗରେ
ଆଣିଥିଲେ। ଅବ୍ନର ହିବ୍ରୋଣରେ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ। କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଇଥିବାରୁ
ସେ ସେଠାରୁ ଶାନ୍ତିରେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। **23**ଯୋୟାବ
ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ହିବ୍ରୋଣଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସୈନ୍ୟମାନେ
ଯୋୟାବକୁ କହିଲେ, “ନେରର ପୁତ୍ର ଅବନର ଦାଉଦଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ଦାଉଦ ଅବନରକୁ ଶାନ୍ତିରେ ଯିବାକୁ
ଦେଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିରାପଦରେ ଫେରିଗଲା।”
24ଯୋୟାବ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ,
“ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କଲ? ଅବ୍ନର ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା,
କିନ୍ତୁ ଆପଣ ତାକୁ ଆଘାତ ନ କରି ପଠାଇ ଦେଲେ।
25ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଅବ୍ନର ହେଉଛି ନେରର ପୁତ୍ର, ଆପଣ
ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ସେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଛଳନା କରିବାକୁ
ଆସିଥିଲା ଓ ଆପଣ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ତାହା ଖୋଜିବାକୁ ସେ
ଆସିଥିଲା।”
26ଯୋୟାବ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଲା ଏବଂ ସିରା
ନିକଟରେ ଥିବା ଅବ୍ନରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ।
ଦୂତଗଣ ସିରାର କୂଅ ନିକଟରୁ ଅବନରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲା।
କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅଜଣା ଥିଲା। **27**ଯେତେବେଳେ
ଅବ୍ନର ହିବ୍ରୋଣଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଯୋୟାବ ତାଙ୍କ ସହିତ
ନିରୋଳାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନଗର ଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ
ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ଯୋୟାବ ଅବ୍ନରକୁ ସେହିଠାରେ ତାଙ୍କ
ପେଟରେ ଖଡ୍ଗ ଭୂଷି ମାରିଦେଲେ। ଅବ୍ନର ଯୋୟାବର ଭାଇ
ଅସାହେଲକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ଯୋୟାବ ଅବ୍ନରକୁ
ହତ୍ୟା କଲେ।

ଦାଉଦ ଅବ୍ନରଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲେ

28ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଏକଥା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ଏବଂ
କହିଲେ, “ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନର ରକ୍ତପାତ ବିଷୟରେ
ସବୁବେଳେ ମୁଁ ଓ ମୋର ରାଜ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି
ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି। **29**ଯୋୟାବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର
ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ
ଦୋଷୀ। ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ସମସ୍ତେ କୁଷ୍ଠରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ହେବେ, ଅଭାବରେ ରହିବେ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ହତ ହେବେ।”
30ଯୋୟାବ ଓ ତା'ର ଭାଇ ଅବୀଶୟ ଅବ୍ନରକୁ ହତ୍ୟା
କଲେ, କାରଣ ଅବ୍ନର ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ଅସାହେଲକୁ
ଗିବିୟୋ ଯୁଦ୍ଧରେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ।
31-32ଦାଉଦ ଯୋୟାବ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ
ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଦିଅ ଓ ସମସ୍ତେ

ମୋର ... ହତ୍ୟା କରିଛି ଆକ୍ଷରିକଭାବରେ, “ମୁଁ ତା' ପାଇଁ 100 ଜଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ଚର୍ମ ଦେଇଛି।” ଦେଖନ୍ତୁ ପ୍ର: ଶାମୁୟେଲ 18:20-30, 25:44 .

ଦୁଃଖଦ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧ, ଅବ୍ନରର ପାଇଁ ରୋଦନ କର।”
ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣଠାରେ ଅବ୍ନରଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ରାଜା
ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଲେ। ରାଜା ଦାଉଦ
ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କବର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ
ରୋଦନ କଲେ।

33ରାଜା ଦାଉଦ ଅବନରର ଶବାରେ ଛିଡାହୋଇ ଏହି
ଦୁଃଖ ଗୀତ ବୋଲିଲେ,

“ଅବନରର ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଦୋଷୀପରି ମଲା କି?

34ଅବ୍ନରର ତୁମ୍ଭ ହାତ ବନ୍ଧା ନ ଥିଲା କି? ତୁମ୍ଭ
ପାଦରେ ଶିଙ୍କୁଳି ନ ଥିଲା, ତଥାପି, ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ
ମାରିଦେଲେ।”

ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅବ୍ନରର ପାଇଁ ରୋଦନ
କଲେ।

35ଦିନତମାମ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ କହିଲେ,
କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଓ କହିଲେ, “ଯଦି
ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ରୋଟୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଆହାର
କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଓ ଦୁଃଖ
ଦେବେ।” 36ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକଥା ବୁଝିଲେ, ରାଜା ଯାହା
କରୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ଭଲ ଥିଲା ବୋଲି ସମସ୍ତେ
ତାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ। 37ଏହିପରି ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନରଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କରିବା ଯେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହୋଇ ନାହିଁ, ଏକଥା
ସେଦିନ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବୁଝିଲେ।

38ରାଜା ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଆଜି ଇଶ୍ରାୟେଲର ଜଣେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ନେତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। 39ମୁଁ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ
ହେଲେ ହେଁ ତଥାପି ମୁଁ ଆଜି ଦୁର୍ବଳ। ଏହି ସରୁୟାର
ପୁତ୍ରମାନେ ମୋତେ ଅତି ଦୁଃଖର କାରଣ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଏହି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କୁକର୍ମ
ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ।”

ଶାଉଲଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସମସ୍ୟା ଆସିଲା

4 ଶାଉଲର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ
ଅବ୍ନରର ହିବ୍ରୋଣରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛି। ଇଶ୍ବୋଶତ୍
ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡିଲେ।
2ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
ଗଲେ। ଏହି ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ
ଥିଲେ। ସେମାନେ ରେଖବ୍ ଓ ବାନା, ବେରୋତୀୟ ରିମ୍ମୋଣର
ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେମାନେ ବେରୋତୀୟ ନଗରର ବିନ୍ୟାମୀନ
ପରିବାରବର୍ଗରେ ଗଣିତ ଥିଲେ। 3କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବେରୋତୀୟମାନେ
ଗିତ୍ତୟିମକୁ ପଳାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

4ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ,
ଯାହାଙ୍କର ନାମଥିଲା ମଫୀବୋଶତ୍। ଯେତେବେଳେ ତାକୁ
ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯିଷ୍ରିୟେଲରୁ
ଖବର ଆସିଲା ଯେ, ଶାଉଲ ଏବଂ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ମଫୀବୋଶତ୍‌ର ଧାତ୍ରୀ ଏ ଖବର
ପାଇଲା, ସେ ମଫୀବୋଶତକୁ ଉଠାଇଲା ଏବଂ ସେ ଭୟରେ
ଦୌଡି ପଳାଇଲା। କିନ୍ତୁ ପିଲାଟି ତଳେ ପଡିଗଲା ଏବଂ
ତା'ପରେ ତା'ର ଦୁଇ ଗୋଡ ଛୋଟା ହୋଇଗଲା।

5ରେଖବ୍ ଓ ବାନା, ଯିଏ କି ବେରୋତୀୟ ରିମ୍ମୋଣର
ପୁତ୍ର। ସେମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଇଶ୍ବୋଶତ୍‌ଙ୍କ ଗୃହରେ
ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ବିଶ୍ରାମ
ନେଉଥିଲେ, କାରଣ ସେହି ଅପରାହ୍ନ ବହୁତ ଗରମ ଥିଲା।
6-7ରେଖବ ଓ ବାନା ଇଶ୍ବୋଶତ୍‌ର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ
କଲେ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଗହମ ନେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି।
ଇଶ୍ବୋଶତ୍ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଶୋଇବା ଘରେ
ବିଛଣା ଉପରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ
ରେଖବ୍ ଓ ବାନା ତାଙ୍କର ପେଟରେ ଖଡ୍ଗ ଭୁଷି ହତ୍ୟା
କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟି ତାଙ୍କ ସହିତ ନେଇ ଆସିଲେ।
ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ରାତିସାରା ଚାଲିଲେ।
8ସେମାନେ ଆସି ହିବ୍ରୋଣରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଇଶ୍ବୋଶତ୍‌ର କଟାମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ।

ରେଖବ୍ ଓ ବାନା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହିଠାରେ
ଆପଣଙ୍କର ଶତ୍ରୁର ମୁଣ୍ଡ ପଡ଼ିଅଛି। ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶବୋଶତ,
ଯିଏ କି ଆପଣଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆଜି ପ୍ରଭୁ
ମୋର ରାଜା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରକୁ
ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି।”

9ତଥାପି ଦାଉଦ ରିମ୍ମୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ରେଖବ୍ ଓ
ବାନାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ସେ
ମୋତେ ସମସ୍ତ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। 10କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
ଜଣେ ନିଜକୁ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ଆଣିଛି ବୋଲି ମନେ କରି ମୋତେ
କହିଲା, ‘ଦେଖନ୍ତୁ ଶାଉଲ ମରିଅଛି।’ ମୁଁ ତାକୁ ପୁରସ୍କାର
ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହା ସେ ଆଶା କରିଥିଲା, ତାକୁ ଖଡ୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ସିକ୍ଲଗ୍‌ରେ ହତ୍ୟା କଲି। 11ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା
କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୂମିରୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବି। କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ, ଏକ ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକକୁ
ହତ୍ୟା କରିଛ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତା'ର ନିଜ ଗୃହରେ
ତା'ର ଶଯ୍ୟାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲା।”

12ତେଣୁ ରାଜା ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଯୁବା ସୈନିକମାନଙ୍କୁ
ରେଖବ ଓ ବାନାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
ସୈନ୍ୟମାନେ ରେଖବ ଓ ବାନାର ହସ୍ତ ଓ ପାଦ କାଟି
ହିବ୍ରୋଣସ୍ଥ ପୋଖରୀ ନିକଟରେ ଝୁଲାଇ ଦେଲେ। ଏବଂ
ଇଶ୍ବୋଶତ୍‌ର ମସ୍ତକ ନେଇ ହିବ୍ରୋଣରେ ଅବ୍ନର କବରରେ
କବର ଦେଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ

5 ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ ହିବ୍ରୋଣଠାରେ
ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,
“ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ପରିବାର।” 2ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ
ଶାଉଲ ରାଜା ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ। ଆଉ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି
ସେହି ଲୋକ ଯେ କି ଯୁଦ୍ଧରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ନଗରପଦରେ
ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଛନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ
ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ମେଷପାଳକ ହେବ। ଇଶ୍ରାୟେଲ

ଓ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ
କରିବ।’”

3ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ନେତାମାନେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଆସିଲେ। ତହିଁରେ ରାଜା ଦାଉଦ
ହିବ୍ରୋଣରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି
କଲେ ଓ ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରୂପେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ।

4ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କ ତିରିଶବର୍ଷ ବୟସ ଥିଲା, ସେ
ରାଜତ୍ୱ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ଚାଳିଶବର୍ଷ ଧରି ରାଜତ୍ୱ
କଲେ। 5ହିବ୍ରୋଣରେ, ସେ ଯିହୁଦା ଉପରେ ସାତ
ବର୍ଷ ଓ ଛଅ ମାସ ରାଜତ୍ୱ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ
ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦା ଉପରେ ତେତିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ
କଲେ।

ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ଜୟ କଲେ

6ଏହାପରେ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ
ବାସ କରୁଥିବା ଯିବୂଷୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ଗଲେ। ଏହି ଯିବୂଷୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ। ଏପରିକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଅନ୍ଧ ଓ ଅଥର୍ବ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଟକାଇ ପାରିବେ।
ସେମାନେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର
ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଦାଉଦ ଅକ୍ଷମ ହେବେ।”
7ତଥାପି ଦାଉଦ ସିୟୋନର ଦୃଢ଼ ଗଡ ଅଧିକାର କଲେ।
ତାହା ହେଲା ଦାଉଦ ନଗର।

8ସେହି ଦିନ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଯେଉଁମାନେ ଯିବୂଷୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା
କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପାଣିନଳ* ମଧ୍ଯ ଦେଇ ଯିବା ଉଚିତ୍ ଓ
ସେହିସବୁ ଛୋଟା ଓ ଅନ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା
ଉଚିତ୍।”

ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ଅନ୍ଧ ଓ ଛୋଟାମାନେ
ଗୃହ ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ।”

9ଦାଉଦ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ବାସ କଲେ, ଏବଂ ସେହି
ସହରକୁ, “ଦାଉଦ ସହର ନାମରେ ନାମିତ କଲେ।” ଦାଉଦ
ମିଲ୍ଲୋ ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ମଧ୍ଯ
ନଗର ଭିତରେ ବହୁତ ପକ୍କାଘର ନିର୍ମାଣ କଲେ। 10ଆଉ
ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କର ସହାୟ ହେବାରୁ ଦାଉଦ
ଆହୁରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ।

11ସୋରର ରାଜା ହୀରମ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ
ପଠାଇଲେ। ହୀରମ୍ ମଧ୍ଯ ଏରସ କାଠ, ବଢ଼ାଇ ଓ
ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ
ଘର ତିଆରି କଲେ। 12ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ରାଜା କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ରାଜ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ଷମତା ଦେଲେ। ଏହା ଦାଉଦ ବୁଝି
ପାରିଲେ।

13ଦାଉଦ ହିବ୍ରୋଣରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ
ସେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ
କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ପିଲା ଜନ୍ମ
ହେଲେ। 14ସେହିସବୁ ପୁତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ
ଦାଉଦଙ୍କ ଔରସରୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ,
ସମ୍ମୂୟ, ଶୋବବ୍, ନାଥନ୍ ଓ ଶଲୋମନ୍। 15ଯିଭର,
ଇଲୀଶୂୟ, ନେଫଗ୍ ଓ ଯାଫିୟ, 16ଇଲୀଶାମା, ଇଲୀୟାଦା ଓ
ଇଲୀଫେଲଟ ନାମରେ ଜଣା।

ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

17ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ସମଗ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଭାବରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବଛା ଯାଇଛି।
ତେଣୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଖୋଜିଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ ଏହା ଜାଣିପାରି ଯିରୁଶାଲମରେ
ଥିବା ଗଡ ଭିତରେ ଯାଇ ଲୁଚିଲେ। 18ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ଫେରି ରଫାୟୀମ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ସେନାଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ।

19ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଚାରିଲେ, “ମୋର
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ କି?
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ ମୋତେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ କି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚିତ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।”

20ତା'ପରେ ଦାଉଦ ବାଲ୍-ପରାସୀମକୁ ଗଲେ, ଏବଂ
ସେଠାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଦାଉଦ କହିଲେ,
“ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନ ବିଛିନ୍ନ କଲେ, ଯେପରି
ନଦୀ ଭଙ୍ଗାବନ୍ଧକୁ ଭାଙ୍ଗି ବହି ନେଇଯାଏ।” ଯେଉଁଥିପାଇଁ
ଦାଉଦ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ନାମ “ବାଲ୍-ପରାସୀମ*” ରଖିଥିଲେ।
21ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ
ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ ସେହିସବୁ
ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ। 22ଆଉଥରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ରଫାୟୀମ ଉପତ୍ୟକାରେ ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ।

23ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେଠାରେ ଆଗକୁ ଯାଅ ନାହିଁ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯାଅ ଏବଂ ତୂତ୍‌ବୃକ୍ଷ ଆର
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛପଟୁ ଆକ୍ରମଣ କର। 24ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସେହି ତୂତ୍‌ବୃକ୍ଷ ଚୋଟି ଉପରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ପଦାଚାରଣର
ଶବ୍ଦ ପରି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରିବ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଶିଘ୍ର ଆକ୍ରମଣ କରିବ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯିବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ।”

25ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଦାଉଦ ସେହିପରି
କଲେ ଓ ଗେବାଠାରୁ ଗେଷର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କଲେ।

ପାଣିନାଳ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀନ ନଗର ତଳେ ଏକ ପାଣି ଥିବା ସୁଡଙ୍ଗ ଥିଲା ଏବଂ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସୁଡଙ୍ଗ ନଗର ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲା। ନଗରର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ କୂଅରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ଦାଉଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଜଣେ ସେହି ସୁଡଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଆରୋହଣ କଲେ, ନଗରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ।

ବାଲ-ପରାସୀମ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନିଆଗଲା

6 ଦାଉଦ ଆଉ ଥରେ ବଛା ବଛା 30,000 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ। 2ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାରେ ବାଲକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ବାଲର
ଯିହୁଦାଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବାକୁ
ଗଲେ। ସେହି ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସିଂହାସନ ତୁଲ୍ୟ
ଥିଲା। ସେହି ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଉପରେ କିରୁବ ଦୂତମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଥିଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ବସୁଥିଲେ। 3ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ
ଅବୀନାଦବର ଗୃହରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ। ସେଇ ଗୃହଟି
ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। ସେମାନେ ଏହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଏକ ନୂଆ ଶଗଡରେ ଲଦିଲେ ଏବଂ
ଅବୀନାଦବର ପୁତ୍ର ଉଷ ଓ ଅହୀୟୋ ସେହି ନୂଆ ଶଗଡକୁ
ଚଲେଇଲେ।

4ସେମାନେ ପର୍ବତସ୍ଥ ଶିର୍ଷଦେଶରେ ଅବୀନାଦବର ଗୃହରୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିଲେ ଓ ଉଷ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଅହୀୟୋ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲା। 5ଦାଉଦ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଦେବଦାରୁ କାଠରେ
ତିଆରି ନାନା ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବୀଣା ଓ ନେବଲ ଓ
ଦାରା, ମନ୍ଦିରା ଓ କରତାଳ ବଜାଇ ନାଚୁ ଥିଲେ। 6ସେମାନେ
ନାଖୋନ ନାମକ ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ପହଁଞ୍ଚିଲେ।
ବଳଦମାନେ ଅମଣା ହେବାରୁ ଉଷ ହସ୍ତ ବଢାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଧରି ନେଲେ। 7ଉଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯଥା
ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ରାଗିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ*। ଉଷ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ପାଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। 8ସଦାପ୍ରଭୁ
ଉଷକୁ ମାରି ଦେଇଥିବାରୁ ଦାଉଦ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଓ
ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ "ପେରସଉଷ" ରଖିଲେ। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ପେରସ୍ଉଷ ରହିଅଛି।

9ସେହି ଦିନ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। ଦାଉଦ
ଭାବିଲେ, "ମୁଁ କିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ମୋ
ପାଖକୁ ଆଣିବି।" 10ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକକୁ ଦାଉଦ ନଗରକୁ ଆଣିଲେ ନାହିଁ। ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ନେଇ ଗାଥର ଓବେଦଇଦୋମର ଗୃହରେ
ରଖିଲେ। 11ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସେଠାରେ ତିନିମାସ
ରହିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ଓବେଦଇଦୋମ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରକୁ
ଆଶିର୍ବାଦ କଲେ।

12ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦକୁ କହିଲେ,
"ଓବେଦଇଦୋମ, ତା'ର ପରିବାର ଓ ତା'ର ନିଜର ସବୁକିଛି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶିର୍ବାଦ ପାଇଛନ୍ତି କାରଣ ସେଠାରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଅଛି।" ତେଣୁ ଦାଉଦ
ଓବେଦଇଦୋମଙ୍କ ଘରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ
ଦାଉଦ ନଗରକୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ। ସେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ
ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇ ଏହା କଲେ। 13ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ବହିଥିଲେ ସେମାନେ ଛଅ
ପାହୁଣ୍ଡ ଆସିଲା ପରେ ସେଠାରେ ଅଟକିଲେ ଓ ଦାଉଦ
ସେଠାରେ ଏକ ଗୋରୁ ବଳି ଦେଲେ ଓ ଏକ ମୋଟା
ବାଛୁରୀ ମଧ୍ୟ ବଳି ଦେଲେ। 14ଦାଉଦ ଏକ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ
ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ
ସହ ନାଚୁଥିଲେ।

15ଏହିପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ଜୟଧ୍ୱନୀ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। 16ଶାଉଲଙ୍କ ଝିଅ ମୀଖଲ
ଝରକାରେ ଚାହିଁ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ,
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଦାଉଦ ନଗରକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ସେ
ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଦାଉଦ ନିଜେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ନାଚୁଛନ୍ତି, ସେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ। ସେ
ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

17ଦାଉଦ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ତମ୍ବୁ
ତିଆରି କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ନେଇ
ସେହି ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ। ତା'ପରେ ଦାଉଦ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

18ଦାଉଦ ହୋମବଳି ଏବଂ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି
ସାରିଲା ପରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। 19ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ
ଓ ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ ରୋଟୀ, ଏକ ଏକ
ଅଂଶ ମାଂସ ଓ ଏକ ଏକ ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ତା'ପରେ
ଲୋକମାନେ ସ୍ୱଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

ମୀଖଲ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଲେ

20ଦାଉଦ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାକୁ ନିଜର ଘରକୁ ଗଲେ,
କିନ୍ତୁ ଶାଉଲଙ୍କ କନ୍ୟା ମୀଖଲ ବାହାରକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଓ କହିଲେ, "ଆଜି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା
ନିଜକୁ ନିଜେ ସମ୍ମାନ କଲେ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ଦାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୁଗା କାଢି ପକାଇଲେ। ତୁମ୍ଭେ
ଜଣେ ନିର୍ବୋଧପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲ, ଯିଏ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ବିନା
ଲଜ୍ଜାରେ କାଢି ପକାଏ।"

21ତା'ପରେ ଦାଉଦ ମୀଖଲକୁ କହିଲେ, "ତାହାତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ହେଲା। ସେତ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ବଂଶ ଅପେକ୍ଷା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ଅଗ୍ରଣୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୋତେ ମନୋନୀତ
କରିଛନ୍ତି। ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦ
କରିବି। 22ମୁଁ ଏପରିକି ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମର୍ଯ୍ୟାଦାହୀନ ଓ
ନିଜକୁ ଅପମାନିତ କରିବି। ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ
ଦାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲ, ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରିବେ ଓ
ମୋ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବେ।"

23ଏହି ଯୋଗୁ ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମୀଖଲଙ୍କର କୌଣସି
ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା। ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଃସନ୍ତାନ ଥିଲେ।

ଉଷ … ଆଘାତ କଲେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁରୁ କେବଳ ଲେବୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆସବାବପତ୍ର ବହନେଇ ପାରନ୍ତି। ଉଷିୟ ଜଣେ ଲେବୀୟ ନଥିଲା। ପଢନ୍ତୁ ଗଣନା 1:50

ଦାଉଦ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ

7 ଏହାପରେ ଦାଉଦ, ଯେତେବେଳେ ନୂତନ ଗୃହକୁ
ଗମନ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ। 2ରାଜା ଦାଉଦ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ ମୁଁ ଏବେ ଏରସ
ନିର୍ମିତ କାଠ ଘରେ ବାସ କରୁଅଛି କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସେହି ତମ୍ବୁ ତଳେ ରହି ଅଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସାଦ ତିଆରି କରିବା
କଥା।"

3ନାଥନ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଇଚ୍ଛା
ତାହା କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।"

4କିନ୍ତୁ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ନାଥନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିଲା: ଏହା ଥିଲା, 5"ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ଓ ମୋର
ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ
ମୋର ବାସସ୍ଥାନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁ।
6ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରିଆଣିବାଠାରୁ
ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଗୃହରେ ବାସ କରି ନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୁଁ
ଏକ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ଯାତାୟତ କଲି। 7ମୁଁ ସମୁଦାୟ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନ ସହିତ ଯେ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନାଗମନ
କଲି, ମୁଁ ମୋର ଇଶ୍ରାୟେଲର ଏହିପରି କୌଣସି ପରିବାରବର୍ଗ
ମୋ ପାଇଁ ଏରସ କାଠରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ କହି ନାହିଁ।'

8"ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏପରି
କୁହ, 'ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲି। ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାରଣ
ଭୂମିରେ ମେଷପଲଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲ। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋର ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ
ନେତା କରିବା ପାଇଁ ନେଇ ଆସିଲି। 9ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସହିତ ଗଲି ଓ ତୁମ୍ଭର
ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲି ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୃଥିବୀର
ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରିବି। 10-11ମୁଁ
ମୋର ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ
ମନୋନୀତ କଲି ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କଲି।
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ
ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବିଚାରକଗଣଙ୍କୁ ପଠାଇ
ଅଛି। ଅତୀତରେ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ
ପକାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଆଉ କେବେ ହେବନାହିଁ।
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ
ଆଶ୍ୱସ୍ତି କରିବେ। ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ବଂଶରୁ ଓ ପରିବାରରୁ ରାଜାଗଣ କରିବେ*।

12"ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, ତୁମ୍ଭକୁ
ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କବର ଦିଆଯିବ। ତା'ପରେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଔରଷରୁ ରାଜା କରିବି ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ
ସ୍ଥାପନ କରିବି। 13ସେ ମୋ ନାମରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କରିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତା'ର ରାଜ୍ୟକୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
କରିବି। 14ମୁଁ ତା'ର ପିତା ହେବି ଓ ସେ ମୋର ପୁତ୍ର
ହେବ। ଯେତେବେଳେ ସେ ପାପ କରେ ମୁଁ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବି, ଯେପରି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦିଅନ୍ତି। 15ମୁଁ କେବେ ତା' ପ୍ରତି ମୋର କରୁଣା ଓ ପ୍ରେମ
ବନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଶାଉଲଠାରୁ ମୋର ପ୍ରେମ ଓ
କରୁଣା ଦୂର କଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେପରି କରିବି ନାହିଁ।
16ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ଓ ତୁମ୍ଭ ରାଜତ୍ୱ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ
ଅନନ୍ତକାଳ ସ୍ଥିରକୃତ ହେବ। ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ
ହେବ।"

17ନାଥନ ଏ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଅନୁସାରେ ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
କହିଲେ।

ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ

18ଦାଉଦ କହିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, "କାହିଁକି ମୁଁ
ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ? କାହିଁକି ମୋର ପରିବାର
ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ? କାହିଁକି ମୋତେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିଛ? 19ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ମୁନିବ, କେବଳ ମୁଁ ଜଣେ
ତୁମ୍ଭର ସେବକ। ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର
ପ୍ରତି ଏହି ସହାନୁଭୂତି ବାକ୍ୟ କହିଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ,
ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହନାହିଁ। କୁହ କି?
20ଏଣୁ ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ କ'ଣ କହିପାରେ? କାରଣ ହେ
ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଜାଣୁ ଅଛ। 21ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ସେବକ ପାଇଁ ଏହିସବୁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ
ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ବିଷୟ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛ।
22ହେ! ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ। ତୁମ୍ଭପରି ଅନ୍ୟ କେହି
ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନୁହଁନ୍ତି।
ଆମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ
ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛୁ।

23"ତୁମ୍ଭର ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଆଉ
କୌଣସି ଦେଶ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଲୋକ
ଅଟନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରି
ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ମହତ କର୍ମ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି।
24ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର
ନିଜର ଲୋକ କଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱର ହୋଇଅଛ।

25"ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ
ବିଷୟରେ ଓ ତାହାର ପରିବାର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ କଥା
କହିଅଛ, ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କର। ରାଜାମାନଙ୍କର
ଚିରଦିନ ପାଇଁ ମୋର ପରିବାରକୁ ଗୋଟିଏ ରାଜ ବଂଶରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର। 26'ତାହାଲେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଚିରଦିନ ପାଇଁ
ସମ୍ମାନିତ ହେବ। ଲୋକମାନେ କହିବେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଶାସନ କରନ୍ତି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର
ସେବକ ଦାଉଦର ବଂଶଧର ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବାରେ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତୁ।'

ପରିବାରରୁ ... କରିବେ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ, "ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ତିଆରି କର।"

27"ତୁମ୍ଭ ସକାଶେ, ସର୍ବସକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଏହା ମୋତେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ମହାନ କରିବି।' ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସେବକ, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାର୍ଥନା କରୁଅଛି। 28ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ! ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଆପଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ। ପୁଣି ନିଜେ ଆପଣ ନିଜର ଦାସ ପ୍ରତି ଏହି ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛ। 29ବର୍ତ୍ତମାନ, ମୋର ପରିବାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର। ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଚିରଦିନ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ! ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କହିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପରିବାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲ, ତାହା ଚିରଦିନ ପାଇଁ ରହୁ।"

ଦାଉଦ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟ କଲେ

8 ଏହାପରେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ରାଜଧାନୀର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନେଲେ। 2ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ମୋୟାବକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପଡି ରହିବା ପାଇଁ ବାଧ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦଉଡି ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ଦୁଇ ଧାଡିର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଧାଡିଟିକୁ ଜୀବନ୍ତ ଛାଡି ଦିଆଗଲା। ତା'ପରେ ମୋୟାବୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ସେବକ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ କର ଦେଲେ।

3ସୋବାରର ରାଜା ରହୋବର ପୁତ୍ର, ହଦଦେଷର ଫରାତ ନଦୀ ନିକଟରେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତଗତ କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 4ଦାଉଦ ତାଠାରୁ 1,700 ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଏବଂ 20,000 ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ନେଲେ। ଦାଉଦ 100ଟି ଅଶ୍ୱ ରଖିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଅନ୍ୟ ଅଶ୍ୱଗୁଡିକୁ ପଙ୍ଗୁ କରିଦେଲେ।

5ଦମ୍ମେଶକର ଅରାମୀୟମାନେ ସୋବାର ହଦଦେଷର ରାଜାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ସେହି 22,000 ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 6ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଦମ୍ମେଶକର ଅରାମ ସୀମାରେ ସୈନ୍ୟଦଳମାନଙ୍କୁ ମୁତୟନ କଲେ। ଏବଂ ଅରାମୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ସେବକ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଲେ। ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଆଡକୁ ଗଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କଲେ।

7ଦାଉଦ ହଦଦେଷରର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଢାଲଗୁଡ଼ିକ ଛଡାଇ ଆଣିଲେ। ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଢାଲଗୁଡ଼ିକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। 8ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ହଦଦେଷରର ସହର ବେଟହ ଓ ବେରୋଥାରୁ ବହୁତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଅପାର ପିତ୍ତଳ ନେଇ ଆସିଲେ।

9ହମାତର ରାଜା ତୋୟି ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦାଉଦ ହଦଦେଷରର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଛନ୍ତି। 10ତେଣୁ ତୋୟି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋରାମକୁ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଦଦେଷରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରିଥିବାରୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। ପୂର୍ବରୁ ହଦଦେଷର ତୋୟି ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରତ ଥିଲେ। ଯୋରାମ ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ସୁନା, ରୂପା ଓ ପିତ୍ତଳ ଉପହାରମାନ ମଧ୍ୟ ଆଣିଥିଲେ। 11ଦାଉଦ ସେସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେଗୁଡିକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ। ସେ ସେଗୁଡିକୁ ଅନ୍ୟ ସୁନା ରୂପାର ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଖରେ ରଖିଲେ, ଯାହା ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କଲେ। ଦାଉଦ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ପରାସ୍ତ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରୁ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ଆଣୁଥିଲେ। 12ଦାଉଦ ଅରାମ, ମୋୟାବ, ଅମ୍ମୋନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସୋବାର ରାଜା ରେହବର ପୁତ୍ର ହଦଦେଷରକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ। 13ଦାଉଦ ଲବଣ ନାମକ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର 18,000 ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ। 14ଦାଉଦ ଦୁର୍ଗ ରକ୍ଷକ ସେନାଙ୍କୁ ଇଦୋମରେ ମୁତୟନ କଲେ। ସେ ଇଦୋମ ସାରା ବହୁତ ଦୁର୍ଗ ରକ୍ଷକ ସେନାଙ୍କୁ ମୁତୟନ କଲେ। ସମସ୍ତ ଇଦୋମୀୟଗଣ ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ। ଦାଉଦ ଯେଉଁଠିକି ଗଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କର ଶାସନ

15ଦାଉଦ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁବିଚାର କଲେ। 16ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିଲା, ଅହୀଲୂଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ମଧ୍ୟ ଇତିହାସ ଲେଖକ ଥିଲେ। 17ଅହୀଟୂବର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ୍ ଓ ଅବୟାଥରର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ ଯାଜକ ଥିଲେ। ସରାୟ ଲେଖକ ଥିଲେ। 18ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ। ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନେତୃବର୍ଗ* ଥିଲେ।

ଶାଉଲଙ୍କର ପରିବାର ପ୍ରତି ଦାଉଦଙ୍କର ଦୟା

9 ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, "ଆଉ ଶାଉଲ ପରିବାରର କୌଣସି ଲୋକ ରହିଲେ କି? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୁଁ ଏ ସବୁ ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

2ସୀବଃ ନାମକ ଏକ ଚାକର ଶାଉଲ ପରିବାରର ଥିଲା। ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଡକାହୋଇଥିଲା। ଏବଂ ରାଜା ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସୀବଃ?"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, "ହଁ ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ସୀବଃ।"

3ରାଜା କହିଲେ, "ଆଉ ଶାଉଲ ପରିବାରର କେହି ଅଛନ୍ତି କି? ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"

ସୀବଃ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୋନାଥନର ଏକ ପୁତ୍ର ଏବେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିଛି। ସେ ଛୋଟା ଅଟେ।"

4ରାଜା ଦାଉଦ ସୀବଃଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ପୁତ୍ର କେଉଁଠାରେ ଅଛି?"

ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନେତୃବର୍ଗ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ଯାଜକଗଣ।

“ସେ ପୁତ୍ର ଲୋ-ଦବାରରେ ଅମ୍ମୀୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଖୀରର
ଘରେ ଅଛି।”
5ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ରାଜା ଦାଉଦ
ତାଙ୍କର ପଦସ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଲୋ-ଦବାରରେ ମାଖୀରଙ୍କ
ଅମ୍ମୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଘରକୁ ପଠାଇଲେ। 6ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର
ମଫୀବୋଶତ୍ ଆସି ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାମ କଲା।
ଦାଉଦ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମଫୀବୋଶତ୍।”
ସେ କହିଲା, “ହଁ, ମହାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର
ଦାସ ମଫୀବୋଶତ୍।”
7ଦାଉଦ ମଫୀବୋଶତ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୟା କରୁଛି। ତୁମ୍ଭର ବାପା ଯୋନାଥନଙ୍କ
ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା ଦେଖାଉଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ଜେଜେ
ବାପା ଶାଉଲଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବି।
ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଖରେ ସବୁଦିନ ଭୋଜନ କରିବ।”
8ମଫୀବୋଶତ୍ ପୁନରାୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା, ଏବଂ
କହିଲା, “ମୁଁ ତ ଏକ ମଲା କୁକୁରଠାରୁ ଭଲ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ
ଆପଣ ମୋପ୍ରତି ଚଳିତ ବହୁତ ଦୟା ଦେଖାଇଛନ୍ତି।”
9ତା’ପରେ ରାଜା ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କର ଚାକର ସୀବଃକୁ
ପାଖକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମୁନିବର
ନାତିକୁ ଶାଉଲଙ୍କର ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି
ଦେଲି। 10ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସେବକଗଣ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁନିବର ନାତୀ ମଫୀବୋଶତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି
ଜମିକୁ ଚାଷ କରିବ ଓ ସେଥିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟ ଆଣି ତାଙ୍କୁ
ଦେବ। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ସହିତ ସବୁବେଳେ ଭୋଜନ
କରିବ।”
ଏହି ସୀବଃର ପନ୍ଦର ପୁତ୍ର ଓ କୋଡିଏ ଚାକର ଥିଲେ।
11ତେବେ ସୀବଃ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ
ଆପଣଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ମୁଁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବି।
ଯାହା ଆପଣଙ୍କର ଆଦେଶ ହେବ।”
ତେଣୁ ମଫୀବୋଶତ୍ ସର୍ବଦା ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କର
ପୁତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ସର୍ବଦା ଭୋଜନ କରି ରହିଲେ। 12ମଫୀବୋଶତ୍‌ର
ଏକ ସାନ ପୁତ୍ର ଥିଲା। ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ମୀଖା। ସୀବଃ
ବଂଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମଫୀବୋଶତ୍‌ର ଦାସ ହୋଇ
ରହିଲେ। 13ମଫୀବୋଶତ୍‌ଙ୍କର ଦୁଇ ଗୋଡ ଛୋଟା ଥିଲା।
ସେ ସର୍ବଦା ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଓ ରାଜା
ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖରେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଟେବୁଲରେ ଖାଉଥିଲେ।

ହାନୂନ୍ ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲେ

10 ଏହାପରେ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ମରିଗଲା
ପରେ ତା’ର ପୁତ୍ର ହାନୂନ୍ ରାଜ ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ
ହେଲା। 2ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ହାନୂନ୍ ପ୍ରତି ବିଶେଷ
କରୁଣା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି କାରଣ ତା’ର ପିତା
ନାହଶ ମୋ ପ୍ରତି ବହୁତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ଦୟାବାନ ଥିଲା।”
ତେଣୁ ତାକୁ ପିତୃ ଶୋକରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ଦାଉଦ
ନିଜର ପଦାଧିକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ।
ଏବଂ ସେମାନେ ଅମ୍ମୋନର ଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 3କିନ୍ତୁ
ଅମ୍ମୋନୀୟ ଅଧିକାରୀଗଣ ହାନୂନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ
କି ତୁମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦ ପଠାଇଛନ୍ତି? ଦାଉଦ
ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।”
4ଏଥିରେ ହାନୂନ ଦାଉଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଦାଢ଼ିର
ଅଧେ କ୍ଷୌର କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଟାରୁ ତଳକୁ ଥିବା ବସ୍ତ୍ର
କାଟି ଦେଲା। ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦା କଲା।
5ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରେ ଦାଉଦ କହିଲେ ଓ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, କାରଣ
ସେମାନେ ଅତି ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଦାଢ଼ି ବଢ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯିରୀହୋରେ ଥାଅ। ଏହାପରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି
ଆସିବ।”

ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ

6ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଯେ, ରାଜା ଦାଉଦ
ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ।
ତେଣୁ ସେମାନେ 20,000 ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୈଥ-
ରହୋବ ଓ ସୋବାରୁ 1,000 ଜଣ ମାଖାର ରାଜାଙ୍କଠାରୁ
ଏବଂ ଟୋବରୁ 12,000 ସୈନ୍ୟ ଭଡାରେ ଆଣିଲେ।
7ଦାଉଦ ଏହା ଶୁଣି ଯୋୟାବଙ୍କ ସହିତ ସାହସୀ ସୈନ୍ୟ
ଦଳକୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। 8ସେହିଦିନ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ
ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ନଗରର ଫାଟକ ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧ
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଲେ। ସୋବା ଓ ରହୋବର
ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ, ଟୋବର ସୈନ୍ୟମାନେ ଏବଂ ମାଖା
ନଗର ବାହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ।
9ଯୋୟାବ ନିଜ ଆଗେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ତେଣୁ
ସେ ଇସ୍ରାୟେଲର କୁଶଳ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।
10ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଇ ଅବୀଶୟ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ
ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲା। 11ଯୋୟାବ
ଅବିଶୟକୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଅରାମୀୟମାନେ ମୋ ପାଇଁ
ଯୁଦ୍ଧରେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅମ୍ମୋନୀୟ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ଆସିବି ଏବଂ
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି। 12ବଳବାନ ହୁଅ, ଏବଂ ସାହସର
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର, ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହର ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭର
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଖିରେ ଯାହା ଠିକ୍ ସେ
ତାହା କରିବେ।”
13ତା’ପରେ ଯୋୟାବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ
ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଅରାମୀୟମାନେ
ଯୋୟାବଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ଛାଡି ପଳାଇଲେ।
14ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ପଳାଇବାର ଦେଖି ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ
ଅବୀଶୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ନିଜର ନଗରକୁ ପଳାୟନ କଲେ।
ତା’ପରେ ଯୋୟାବ ଅମ୍ମୋନୀୟଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସାରିବା
ପରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲା।

ଅରାମୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ

15ଏହାପରେ ଅରାମୀୟମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲ ସମ୍ମୁଖରେ
ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଦେଖି ଏକତ୍ର ହେଲେ। 16ହଦଦେଷର
ପୁରୁଷ ଲୋକ ପଠାଇ ଫରାତ୍ ନଦୀ ଆରପାରିରେ
ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଣାଇଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ହେଲମକୁ
ଆସିଲେ। ହଦଦେଷରର ସେନାପତି ଶୋବକ ସେମାନଙ୍କର
ନେତା ଥିଲା।

17ଦାଉଦ ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ସେ ସମୁଦାୟ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ
ହେଲମକୁ ଆସିଲେ।

ତହିଁରେ ଅରାମୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ଆଗରେ ସୈନ୍ୟ
ସଜାଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 18ଅରାମୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ
କରି ନପାରି ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ପଳାୟନ କଲେ।
ଦାଉଦ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ 700 ରଥାରୂଢ଼ ଓ 40,000
ଅଶ୍ୱାରୂଢ଼ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କର
ସେନାପତି ଶୋବକକୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସେ ସେହିଠାରେ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା।

19ହଦ୍ଦେଷରଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ ଦେଖିଲେ
ଯେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେଣି ଓ ସେ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର
ସେବକ ହେଲେ। ଅରାମୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଭୟ କଲେ।

ବତ୍ଶେବା ସହିତ ଦାଉଦଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ

11 ଯେତେବେଳେ ବସନ୍ତ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ରାଜାଗଣ
ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଆନ୍ତି। ରାଜା ଦାଉଦ ଯୋୟାବ ଓ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ
ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ରବ୍ବା
ନଗର ଅଧିକାର କଲେ।

କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଯିରୂଶାଲମରେ ରହିଲେ। 2ଥରେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ସମୟରେ ଦାଉଦ ବିଛଣାରୁ ଉଠି ଛାତ ଉପରେ ବୁଲିବା
ସମୟରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗାଧୋଉ ଥିବାର ଦେଖିଲେ।
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା। 3ତେଣୁ ଦାଉଦ
ତାଙ୍କର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷୟରେ
ବୁଝିଲେ। ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, "ସେ ହେଉଛନ୍ତି
ଇଲୀୟାମର ଝିଅ ହିତ୍ତୀୟ ଉରିୟର ସ୍ତ୍ରୀ, ବତ୍ଶେବା।"

4ଦାଉଦ ବତ୍ଶେବାକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ
ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ
ଶୟନ କଲେ। ସେ ସମୟରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି
ଋତୁସ୍ନାନ* କରିଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ନିଜର ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା।
5କିନ୍ତୁ ବତ୍ଶେବା ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅନ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ
ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଛି।"

ଦାଉଦ ନିଜର ପାପକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ

6ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଯୋୟାବ ନିକଟକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା
ପଠାଇଲେ, "ଉରିୟ ଓ ହିତ୍ତିୟକୁ ମୋ ପାଖକୁ ପଠାଅ।"

ତେଣୁ ଯୋୟାବ ଉରିୟକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ।
7ତେଣୁ ଉରିୟ ଆସି ପହଁଞ୍ଚିବା ପରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ
ଯୋୟାବର କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ଓ
ଯୁଦ୍ଧର କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପଚାରିଲେ। 8ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଉରିୟକୁ
କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି, "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଯାଇ ବିଶ୍ରାମ
ନିଅ।"

ତା'ପରେ ଉରିୟ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରୁ ଚାଲିଗଲେ। ରାଜା
ଉରିୟଙ୍କ ପାଖକୁ କିଛି ଉପହାର ପଠାଇଲେ। 9କିନ୍ତୁ ଉରିୟ
ଗୃହକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। ସେ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ
ରାଜ ଗୃହ ଦ୍ୱାରରେ ଶୟନ କଲା। 10ଦାସମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଉରିୟ ଘରକୁ ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି।"

ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଉରିୟକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଦୂର
ଯାତ୍ରାରୁ ଆସିଲ। ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଗଲ ନାହିଁ କାହିଁକି?"

11ଉରିୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ, ଇସ୍ରାୟେଲ
ଓ ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବଂ ମୋର ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରୀଗଣ
ଖୋଲା ପଦାରେ ତମ୍ବୁ କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ କିପରି ଭୋଜନ
କରିବାକୁ ଘରକୁ ଯିବି ଏବଂ ତା'ପରେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ
ଶୟନ କରିବି? ତୁମ୍ଭେ ଓ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ସେପରି
କରିବି ନାହିଁ।"

12ଦାଉଦ ଉରିୟକୁ କହିଲେ, "ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ଏହିଠାରେ
ରୁହ। ଆସନ୍ତା କାଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇ
ଦେବି।"

ଉରିୟ ସେଦିନ ସକାଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୂଶାଲମରେ
ରହିଲେ। 13ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଉରିୟକୁ ଡାକି କହିଲେ ଏବଂ
ଉରିୟ ଦାଉଦଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖିଆପିଆ କଲେ। ଦାଉଦ ଉରିୟକୁ
ମଦ୍ୟପାନ କରାଇଲେ, ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ଉରିୟ ଗୃହକୁ ନ
ଯାଇ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ରାଜଗୃହର ଦ୍ୱାର
ଦେଶରେ ଶୟନ କଲେ।

ଦାଉଦ ଉରିୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଜନା କଲେ

14ତା'ପରଦିନ ସକାଳେ ଯୋୟାବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର
ଲେଖିଲେ। ଦାଉଦ ସେହି ଚିଠିକୁ ଉରିୟଙ୍କ ହାତରେ
ପଠାଇଲେ। 15ଦାଉଦ ଏହା ପତ୍ରରେ ଲେଖି ଥିଲେ, "ଯେଉଁ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘମାଘୋଟ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ସେଠାରେ ଉରିୟକୁ
ଆଗଧାଡିରେ ରଖ। ତା'ପରେ ତାକୁ ସେଠାରେ ଏକା ଛାଡି
ଦିଅ, ଯେପରି ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ହତ୍ୟା ହେବ।"

16ଯୋୟାବ ନଗର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ବେଳେ ଅମ୍ମୋନୀୟ
ସାହସୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ସେ ଦେଖିଲେ
ଏବଂ ସେ ଉରିୟକୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ
ଦେଲେ। 17ନଗରର ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ଯୋୟାବ
ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ତହିଁରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ହିତ୍ତୀୟ
ଉରିୟ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। 18ତା'ପରେ ଯୋୟାବ
ଯାହାସବୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ହେଲା ସେ ଖବର ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ

ସେହି ସମୟରେ ... ଋତୁସ୍ନାନ ଇସ୍ରାୟେଲର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସେ ସେହି ଦିନ ତା'ର ଶେଷଦିନର ଋତୁସ୍ନାନ କଲେ।

ପଠାଇଲେ। **19**ସେ ଦୂତକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଯୁଦ୍ଧରେ ଘଟିଥିବା
ସବୁ ଘଟଣା ରାଜାଙ୍କୁ କୁହ। **20**"ରାଜା ଏଥିରେ ରାଗ କରି
ପାରନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିପାରନ୍ତି, 'ଆମ୍ଭର ସୈନ୍ୟଗଣ
କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନଗରର ଏତେ ନିକଟକୁ ଗଲେ?
ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରରୁ ତୀର ମାରିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଥିଲ
କି? **21**ଯିରୁ-ବେଶତର ପୁତ୍ର ଅବୀମେଲକକୁ କିଏ ମାରିଲା?
ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ପ୍ରାଚୀରରୁ ତାହା ଉପରକୁ ଚକିର ଉପର
ପଟ ପକାନ୍ତେ ସେ କ'ଣ ତେବେସରେ ମଲା ନାହିଁ? କାହିଁକି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାଚୀରର ଏତେ ନିକଟକୁ ଗଲ?' ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ କହିବ, 'ନିଜର ଦାସ ହିତ୍ତୀୟ ଊରିୟ ମଧ୍ୟ ମରିଅଛି।'"
22ସେ ଦୂତ ଯାଇ ଯୋୟାବ କହିଥିବା କଥା ରାଜା
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। **23**ସେହି ଦୂତ ଜଣକ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ
କହିଲା, "ସେହି ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଖୋଲା
ପଡ଼ିଆରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ନଗରର
ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼େଇ ନେଲୁ। **24**ଏଥିରେ
ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀମାନେ ପ୍ରାଚୀରରୁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ
ତୀର ନିକ୍ଷେପ କଲେ। ତେଣୁ ମହାରାଜଙ୍କର କିଛି ଦାସ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ହିତ୍ତୀୟ ଊରିୟ
ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।"
25ଦାଉଦ ଦୂତକୁ କହିଲେ, "ଯୋୟାବକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା
ଦିଅ: 'ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ଖଣ୍ଡା
ଜଣକ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଆଖିବୁଜା ଭାବରେ ହତ୍ୟା
କରିପାରିବ। ରବ୍ବାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଜୋରଦାର ଆକ୍ରମଣ
କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜୟଲାଭ କରିବ।' ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟରେ
ଯୋୟାବକୁ ଉତ୍ସାହିତ କର।"

ଦାଉଦ ବତ୍‌ଶେବା ସହିତ ବିବାହ କଲେ

26ଏହାପରେ ଊରିୟର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତା'ର ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ
ସମ୍ବାଦ ପାଇ କାନ୍ଦିଲା ଓ ଶୋକ କଲା। **27**ଶୋକ କରିବାର
ସମୟ ଗତ ହେବାପରେ ଦାଉଦ ଲୋକ ପଠାଇ ବତ୍‌ଶେବାକୁ
ନିଜ ଗୃହକୁ ଡକାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ
ହୋଇ ରହିଲେ ଓ ସେ ଦାଉଦ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ
ଦେଲା। ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଏପରି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସେଥିରେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ନାହିଁ।

ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ କଲେ

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ନାଥନକୁ ପଠାଇଲେ।
ନାଥନ ଯାଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏକ ନଗରରେ
ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଧନୀ
ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଥିଲେ ଗରିବ। **2**ଧନୀ ଲୋକର ଅତି
ବହୁତ ଗାଈ, ବଳଦ ଓ ମେଣ୍ଢାପଲ ଥିଲା। **3**ମାତ୍ର ଦରିଦ୍ର
ଲୋକଟିର ଗୋଟିଏ ସାନ ମେଣ୍ଢା ଛୁଆ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି
ନଥିଲା। ସେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ କିଣି ପାଳୁଥିଲା। ତା' ସଙ୍ଗେ ଓ
ତା'ର ବାଳକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେ ଏକତ୍ର ବଢ଼ିଲା। ମେଣ୍ଢା
ଛୁଆଟି ତା'ର ନିଜ ଭୁଣ୍ଡରୁ ଆହାର ଖାଇଲା ଓ ତାହାର ନିଜ
ପାତ୍ରରୁ ପାନ କଲା ଓ ତା'ର କୋଳରେ ମଧ୍ୟ ଶୟନ କଲା।
ସେହି ମେଣ୍ଢା ଛୁଆଟି ସେ ଗରୀବ ଲୋକଟିର ଝିଅପରି
ବଢ଼ିଲା। **4**ତା'ପରେ ଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ଆସିଲେ ଓ ସେହି ଧନୀ
ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ତହିଁରେ ସେହି ଧନୀ ଲୋକଟି, ତା'
ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥି ପାଇଁ ରାନ୍ଧିବାକୁ ନିଜ ପଲରୁ ଓ
ନିଜ ଗୋଠରୁ ନେଇ ମେଣ୍ଢା ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା
ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଟିର ମେଣ୍ଢା ଛୁଆଟିକୁ
ନେଇ ଅତିଥିଙ୍କ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିଲା।"
5ଏକଥା ଶୁଣି, ଧନୀ ଲୋକଟି ଉପରେ ଦାଉଦ ରାଗିଗଲେ,
ପୁଣି ଦାଉଦ ନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି
କରିଅଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ
ମରିବ। **6**ସେ ଏପରି କର୍ମ କରିବାରୁ ଓ ସେ କିଛି ଦୟା
ନକରିବାରୁ ସେହି ମେଣ୍ଢାର ଚାରିଗୁଣ ଫେରାଇ ଦେବ।"

ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ କହିଲେ

7ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ସେହି
ଧନୀ ଲୋକ, ଯାହାକି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର
ଏହିକଥା କହୁଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା କରିବାକୁ
ପସନ୍ଦ କଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାଉଲଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲି। **8**ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁର ଗୃହ ଓ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଲି।
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ଦେଲି। ଯଦି ଏହା ଅଳ୍ପ ହେଲା, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ
ଦେଇଥାନ୍ତି। **9**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶକୁ
ଅବଜ୍ଞା କଲ? ସେ ଯାହା ଭୁଲ୍ ବୋଲି କହନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହା
କାହିଁକି କଲ? ତୁମ୍ଭେ ହିତ୍ତୀୟ ଊରିୟକୁ ମାରି ତା' ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ଖଣ୍ଡାଦ୍ୱାରା
ଊରିୟକୁ ମାରି ଅଛ। **10**ତେଣୁ ଖଡ୍ଗ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର
ଜୀବନ ନେବା ଚିରଦିନ ଚାଲୁରଖିବ। କାରଣ ହିତ୍ତୀୟ
ଊରିୟର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଇ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ କରି ମୋତେ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ
କରିଅଛ।' **11**ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକଥା କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ବିପତ୍ତି ଆଣିବାକୁ ଯାଉଅଛି ଏବଂ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପରିବାରରୁ
ଆସିବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବି ଓ ତୁମ୍ଭର ଅତି
ନିକଟର ଲୋକକୁ ଦେବି। ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ
କରିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାହା ଜାଣିବେ। **12**ତୁମ୍ଭେ ବତ୍‌ଶେବା
ସହିତ ଗୋପନରେ ଶୟନ କଲ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବି ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ସମସ୍ତ
ଲୋକ ଏହା ଦେଖି ପାରିବେ।'"
13ଦାଉଦ ନାଥନକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଅପରାଧ କରିଅଛି।"
ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ। **14**କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ଏହି କୁକର୍ମ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସମ୍ମାନ
ଦେଖାଇଅଛ। ତେଣୁ ଜନ୍ମ କରୁଥିବା ପୁତ୍ରଗଣ ନିଶ୍ଚୟ
ମରିବ।"

ଦାଉଦ ଓ ବତ୍‌ଶେବାଙ୍କ ପିଲାର ମୃତ୍ୟୁ

15ତା'ପରେ ନାଥନ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଊରିୟର ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜନ୍ମ ଦାଉଦର ସନ୍ତାନକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୀଡ଼ିତ
କରି ଦେଲେ। **16**ଦାଉଦ ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲେ ଓ ଦାଉଦ ଉପବାସ କଲେ ଓ
ଭିତରେ ଯାଇ ରାତ୍ରିଯାକ ଭୂମି ଉପରେ ପଡି ରହିଲେ।
17ଦାଉଦ ପରିବାରର ବୟସ୍କମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୂମିରୁ
ଉଠାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉଠିଲେ ନାହିଁ କି
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କଲେ ନାହିଁ। 18ଏହାପରେ ସପ୍ତମ
ଦିନରେ ପିଲାଟି ମରିଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୟରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଏକଥା ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ କୁହାକୁହି
ହେଲେ, "କାରଣ ପିଲାଟି ବଞ୍ଚିଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆମ
କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଯଦି ଆମ୍ଭେ ପିଲାଟିର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ
କହିଥାନ୍ତୁ, ସେ ତା'ର ନିଜର କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତା। ସେଥିପାଇଁ
ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ।"
19କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଦେଖିଲେ ଲୋକମାନେ ଫୁସୁରୁଫାସର
ହେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଦାଉଦ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ପିଲାଟି ମରି
ଯାଇଛି। ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"କ'ଣ ପିଲାଟି ମରିଗଲା?"
ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ ସେ ପିଲାଟି
ମରିଗଲା।"
20ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଉଠିଲେ, ଗାଧୋଇଲେ, ତାଙ୍କର
ପୋଷାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ମନ୍ଦିରକୁ ଉପାସନା ପାଇଁ ଗଲେ। ତା'ପରେ ଘରକୁ ଯାଇ
ଖାଇବାକୁ ଖାଦ୍ୟ ମାଗିଲେ। ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାହା
ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ ଓ ସେ ତାହା ଖାଇଲେ।
21ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ପଚାରିଲେ, "ଆପଣ
ଏପରି ବ୍ୟବହାର କାହିଁକି କଲେ? ଯେତେବେଳେ ପିଲାଟା
ବଞ୍ଚିଥିଲା ଆପଣ ଖାଇବାକୁ ମନା କଲେ ଓ କାନ୍ଦିଲେ କିନ୍ତୁ
ପିଲାଟି ମରିଯିବା ପରେ ଉଠିଲେ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ।"
22ଦାଉଦ କହିଲେ, "ପିଲାଟି ବଞ୍ଚିଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ
ଖାଇବାକୁ ମନାକଲି କାରଣ ମୁଁ କ୍ରନ୍ଦନ କଲି, 'ଯଦି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୋର ଦୁଃଖ ଜଣାଏ କାଳେ ସେ ମୋ
ଉପରେ ଦୟା କରିବେ ଏବଂ ପିଲାଟିକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେବେ।'
23କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଲାଟି ମରିଅଛି, ମୁଁ କାହିଁକି ଆଉ
ଉପବାସ କରିବି। ମୁଁ କ'ଣ ପିଲାଟିର ଜୀବନ ଫେରାଇ ଆଣି
ପାରିବି। ଦିନେ ମୁଁ ତା' ନିକଟକୁ ଯିବି କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ
ନିକଟକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ।"

ଶଲୋମନର ଜନ୍ମ

24ତା'ପରେ ଦାଉଦ ବତ୍‌ଶେବାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ ଓ
ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୌନସମ୍ପର୍କ ରଖିଲେ ଓ ସେ ଗର୍ଭବତୀ
ହେଲେ ଓ ସେ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ଦାଉଦ
ସେ ପିଲାଟିର ନାମ ଶଲୋମନ ରଖିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ପ୍ରେମ କଲେ। 25ସଦାପ୍ରଭୁ ନାଥନ ନାମକ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ
ମାଧ୍ୟମରେ କହି ପଠାଇଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ନାଥନ ତା'ର
ନାମ ଶଲୋମନ ଯିଦୀଦିୟପରି ଦେଲେ। ନାଥନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ପାଇଁ ଏହା କଲେ।

ଦାଉଦ ରବ୍ବାକୁ ଆୟତ୍ତ କଲେ

26ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ସହର ରବ୍ବାକୁ ଯୋୟାବ
ଯୁଦ୍ଧ କରି କରଗତ କଲେ। 27ଯୋୟାବ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଦୂତଗଣ ସହିତ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ: "ମୁଁ ରବ୍ବା
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି ଏବଂ ଏହାର ଜଳଯୋଗାଣକୁ ସୁରକ୍ଷା
ଦେଉଥିବା ଦୁର୍ଗକୁ ଅକ୍ତିଆର କରିଛି। 28ଆପଣ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନଗର ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ
ସ୍ଥାପନ କରି ତାହା ହସ୍ତଗତ କରନ୍ତୁ। ନୋହିଲେ ମୁଁ ଏହାକୁ
ହସ୍ତଗତ ଓ ମୋ ନାମାନୁସାରେ ଖ୍ୟାତ କରିବି।"
29ଏଣୁ ଦାଉଦ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ରବ୍ବାକୁ
ଗଲେ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାହା ହସ୍ତଗତ
କଲେ। 30ସେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାର ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ କାଢି
ନେଲେ। ତାହା ଏକ ମହଣ ପରିମିତ ସୁନା ଓ ତହିଁରେ
ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରମାନ ଖଚିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ତାହା
ଦାଉଦଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଦିଆଗଲା। ପୁଣି ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ନଗରରୁ ଲୁଟ୍ କରି ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନେଇଗଲେ।
31ସେ ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି
ସେମାନଙ୍କୁ କରତ ଓ ଲୁହାମଇ ଓ ଲୁହା କୁରାଢ଼ି ଦ୍ୱାରା
କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଟା
ତିଆରି କରାଇଲେ। ସେ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ନଗର
ପ୍ରତି ଏପରି କଲେ। ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

ଅମ୍ନୋନ ଓ ତାମର

13 ଦାଉଦଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯାହାର ନାମ ଥିଲା
ଅବଶାଲୋମ। ଅବଶାଲୋମର ଏକ ଭଉଣୀ ଥିଲା,
ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ତାମର। ତାମର ଭାରି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା।
ଦାଉଦଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଅମ୍ନୋନ। 2ଅମ୍ନୋନ
ନିଜର ସାବତ ଭଉଣୀ ତାମରକୁ ଭଲପାଇ ବସିଲା ଓ ତା'
ପ୍ରେମରେ ତାକୁ ଜ୍ୱର ଆସିଗଲା। ତାମର ଅନୁଢ଼ା ଥିଲା।
ଅମ୍ନୋନ ତାକୁ ବହୁତ ଚାହୁଁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତା' ସହିତ ଏକାକି
ରହିବା ପାଇଁ ଅବକାଶ ପାଇଲା ନାହିଁ।
3ଅମ୍ନୋନଙ୍କର ଯୋନାଦବ ନାମକ ଜଣେ ଚତୁର ବନ୍ଧୁ
ଥିଲା, ଯିଏକି ଶିମିୟର ପୁତ୍ର। ଶିମିୟ ଦାଉଦଙ୍କର ଭାଇ ଥିଲା।
4ସେ ଅମ୍ନୋନକୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦିନକୁ ଦିନ
ଏପରି କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଯାଉଛ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ'ଣ ତାହା
କହିବ ନାହିଁ?"
ତା'ପରେ ଅମ୍ନୋନ କହିଲା, "ମୁଁ ଅବଶାଲୋମର ଭଉଣୀ
ତାମରକୁ ଭଲ ପାଏ।"
5ଯୋନାଦବ ତାହାକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଶଯ୍ୟାରେ ପଡି
ରୋଗର ବାହାନା କର। ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ
ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, 'ଦୟାକରି ମୋର ଭଉଣୀ ତାମରକୁ
ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ମୋତେ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି
ଦିଅନ୍ତୁ। ସେ ମୋ ଆଗରେ ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିବ, ତହିଁରେ ମୁଁ
ତାହା ଦେଖି ତାହା ହାତରୁ ଭୋଜନ କରିବି।'"
6ରାଜା ଦେଖିବାକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଅମ୍ନୋନ ରୋଗର
ବାହାନା କରି ପଡି ରହିଲା। ଅମ୍ନୋନ କହିଲା, "ମୋ ଭଉଣୀ
ତାମରକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେ ମୋ ଆଗରେ ଦୁଇଟି
ପିଠା କରିବ, ତା'ପରେ ମୁଁ ସେଗୁଡିକ ତା' ହାତରୁ ଖାଇବି।"

7ତେବେ ଦାଉଦ ତାମରର ଗୃହକୁ ଲୋକ ପଠାଇ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଅମ୍ନୋନର ଘରକୁ ଟିକିଏ ଯାଇ
ତାହାର ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ରାନ୍ଧି ଦିଅ।"

ତାମର ଅମ୍ନୋନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି କଲେ

8ଯେତେବେଳେ ତାମର ଆପଣା ଭାଇ ଅମ୍ନୋନର ଗୃହକୁ
ଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଶଯ୍ୟାରେ ଥିଲା। ତେଣୁ ତାମର
ଚକଟା ମଇଦା ନେଇ ଦଳି ଅମ୍ନୋନ ଦେଖୁଥିବା ବେଳେ
ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାକୁ ପାକ କଲା। 9ସେ କରେଇରୁ
ପିଠାଗୁଡିକ କାଢିନେଇ ତା' ଆଗରେ ରଖିଲା। ଏବଂ ସେ
ଖାଇବାକୁ ମନାକଲା ଏବଂ ଅମ୍ନୋନ କହିଲା, "ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ବାହାରକୁ ପଠେଇ ଦିଅ।" ଏବଂ ସମସ୍ତେ କୋଠରୀରୁ ବାହାରି
ଗଲେ।

ଅମ୍ନୋନ ତାମର ସହିତ ବଳାତ୍କାର କଲେ

10ତା'ପରେ ଅମ୍ନୋନ ତାମରକୁ କହିଲା, "ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଶୟନ ଗୃହକୁ ଆଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହାତରୁ ତାହା ଭୋଜନ
କରିବି।"
ଏଥିରେ ତାମର ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ପିଠା ନେଇ
ଅମ୍ନୋନର ଶୟନ କକ୍ଷକୁ ଗଲା। 11ତାହାକୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ
ତାହା ନିକଟକୁ ନିଅନ୍ତେ ସେ ତାମରକୁ ଧରି କହିଲା, "ଆସ,
ମୋର ଭଉଣୀ ମୋ ପାଖରେ ଶୟନ କର।"
12ସେଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ନା, ନା, ଭାଇ
ମୋତେ ଏହା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନକର, କାରଣ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କର୍ମ ନିଷେଧ। ଏହିପରି ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
କରନାହିଁ। 13ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା କର, ମୁଁ ଲଜ୍ଜାରୁ କେବେ
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବି ନାହିଁ। ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ତୁମ୍ଭେ
ଜଣେ ସାଧାରଣ ଦୋଷୀ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ। ଏଣୁ ମୁଁ
ବିନୟ କରୁଅଛି, ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ସେ ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରତି ମୋତେ ଦେବା ପାଇଁ ଅସମ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ।"
14ତଥାପି ଅମ୍ନୋନ ତାହାର କଥା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ମାତ୍ର
ସେ ତା'ଠାରୁ ବଳବାନ୍ ହେବାରୁ ତାହାକୁ ବଳାତ୍କାର କରି
ତା' ସଙ୍ଗେ ଶୟନ କଲା। 15ତା'ପରେ ଅମ୍ନୋନ ତାକୁ ଅତି
ଘୃଣା କଲା, ସେ ତାକୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରିଥିଲା, ତା'
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଘୃଣା କଲା। ଏଣୁ ଅମ୍ନୋନ ତାହାକୁ କହିଲା,
"ଉଠ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ।"
16ସେଥିରେ ସେ କହିଲା, "ମୋତେ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ଦୂରେଇ ଦିଅନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା କଲ,
ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ହେବ।"
କିନ୍ତୁ ସେ ତା'ର କଥାକୁ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। 17ତା'ପରେ
ଅମ୍ନୋନ ତା'ର ଦାସକୁ ଡାକି କହିଲା, "ଏହାକୁ ମୋ ପାଖରୁ
ବାହାର କରିଦିଅ, ଏବଂ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦିଅ।"
18ତେଣୁ ଅମ୍ନୋନଙ୍କର ଦାସ ତାକୁ ଘରୁ ବାହାର କରି
କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲା।
ତାମର ଏକ ଦୀର୍ଘ ଛାପାବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଥିଲା, କାରଣ ଅନୁଢ଼ା
ରାଜକନ୍ୟାମାନେ ସେହି ପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧନ୍ତି। 19ଏଥିରେ
ଅମ୍ନୋନର ଦାସ ତାହାକୁ ବାହାରେ ଆଣି ତାହା ପଛେ ପଛେ
କବାଟ ଦେଇଦେବାରୁ ସେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡରେ ଭସ୍ମ ଦେଇ
ତାହା ଦେହର ଦୀର୍ଘ୍ୟ ଅଙ୍ଗରେଖା ଚିରି ଦେଲା। ତା'ପରେ
ସେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ସେଠାରୁ
ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା।
20ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଅମ୍ନୋନ ଅଛି କି? "ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କଲା କି? ଭଉଣୀ, ଏବେ ତୁନି ହୁଅ, ସେ
ତୁମ୍ଭର ଭାଇ, ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ
ନାହିଁ।" ଏହାପରେ ସେ ନିଜର ସହୋଦର ଅବଶାଲୋମର
ଗୃହରେ ରହିଲା। ଏବଂ ସେ କିଛି କହିଲା ନାହିଁ।
ସେ ସେଠାରେ ବାସ କଲା ଓ ଏକାକି ଥିଲା ଓ ଉଦାସ
ଥିଲା।
21ମାତ୍ର ରାଜା ଦାଉଦ ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୁଦ୍ଧ
ହେଲେ। 22ଅବଶାଲୋମ ଅମ୍ନୋନକୁ ଭଲ କି ମନ୍ଦ କିଛି
କହିଲା ନାହିଁ। କାରଣ ତାହାର ଭଉଣୀ ତାମରକୁ ବଳାତ୍କାର
କରିବାରୁ ଅବଶାଲୋମ ଅମ୍ନୋନକୁ ଘୃଣା କଲା।

ଅବଶାଲୋମଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ

23ଏହାପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଇଫ୍ରୟିମ
ସୀମାରେ ବାଲ୍ ହାତସୋରରେ ଅବଶାଲୋମର ମେଷ ଲୋମ
ଛେଦନ କଲା ଏବଂ ଅବଶାଲୋମ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କଲା। 24ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଓ
କହିଲା, "ଦେଖନ୍ତୁ ମୋର ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଲୋମ ଛେଦନ
ହୋଇଛି, ଏଣୁ ମହାରାଜା ଓ ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ଆପଣଙ୍କ
ଏହି ଦାସ ସଙ୍ଗରେ ଆସନ୍ତୁ।"
25ଏଥିରେ ରାଜା ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲେ, "ନାହିଁ ମୋର
ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ନ ଯାଉ, ଗଲେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଭାରସ୍ୱରୂପ
ହେବୁ।"
ମାତ୍ର ସେ ବହୁତ ବଳାଇଲା। ତେବେ ହେଁ ରାଜା ଯିବାକୁ
ସମ୍ମତ ନୋହି ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।
26ଏଥିରେ ଅବଶାଲୋମ କହିଲା, "ଯଦି ଆପଣ ଆସୁନାହାନ୍ତି,
ତେବେ ମୋର ଭାଇ ଅମ୍ନୋନକୁ ଆମ ସଙ୍ଗରେ ଯିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ।"
ରାଜା ତାକୁ କହିଲେ, "ସେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଯିବ?"
27ମାତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ବଳାଇବାରୁ ରାଜା ଅମ୍ନୋନକୁ ଓ
ସବୁ ରାଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହା ସଙ୍ଗେ ପଠାଇଲେ।

ଅମ୍ନୋନଙ୍କର ହତ୍ୟା

28ଏହାପରେ ଅବଶାଲୋମ ନିଜର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, "ଅମ୍ନୋନକୁ ଜଗିଥାଅ, ଯେତେବେଳେ
ସେ ଟିକେ ମାତାଲ ହେବ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ଉତ୍ତମ ଅନୁଭବ
କରିବ, ମୋ ଆଦେଶ ଅନୁକରଣ କରି ତାକୁ ହତ୍ୟା କର।
ଭୟ କର ନାହିଁ, ମୁଁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହିଁ,
ବଳବାନ୍ ଏବଂ ସାହସି ହୁଅ।"
29ଅବଶାଲୋମର ଲୋକମାନେ ଗଲେ ଓ ଅବଶାଲୋମର
ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଅମ୍ନୋନକୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ତେଣୁ ରାଜପୁତ୍ରମାନେ
ସମସ୍ତେ ଉଠି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଖଚର ଉପରେ ଚଢ଼ି
ପଳାଇଲେ।

ଅମ୍ନୋନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଦାଉଦ ଶୁଣିଲେ

30ତଥାପି ସେମାନେ ବାଟରେ ଥିଲେ। ଦାଉଦ ନିକଟରେ
ସମ୍ବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯେ, "ଅବଶାଲୋମ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ବଧ କରିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ।"
31ତହିଁରେ ରାଜା ଉଠି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଭୂମିରେ ଲମ୍ବ
ହୋଇ ପଡିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର
ଚିରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ।

32ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କର ଭାଇ ଶିମିୟର ପୁତ୍ର ଯୋନାଦବ
ପହଞ୍ଚିଲା ଓ କହିଲା, "ନା! ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ।
ମାତ୍ର ଅମ୍ନୋନକୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା। ଅମ୍ନୋନ ତାମରକୁ ଧର୍ଷଣ
କରିବା ଦିନଠାରୁ ଅବଶାଲୋମ ଏହି ଷଡଯନ୍ତ୍ର କରି ଆସୁଅଛି।
33ଏଣୁ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ର ମରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋର ପ୍ରଭୁ,
ମହାରାଜ ମନରେ ନ ଘେନନ୍ତୁ। କାରଣ କେବଳ ଅମ୍ନୋନ
ମରିଛି।"

34ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅବଶାଲୋମ ପଳାୟନ କରିଥିଲା।

ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ
ଛିଡା ହୋଇଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲା, ବହୁତ ଗୁଡିଏ ଲୋକ
ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ବରୁ ଆସୁଛନ୍ତି। 35ତେଣୁ ଯୋନାଦବ,
ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଦେଖ ମୁଁ ଠିକ୍ କହୁଛି, ଦେଖ,
ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି।"

36ଏହା କହି ସାରିବାପରେ ରାଜକୁମାରଗଣ ଆସି ସେଠାରେ
ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ। ଦାଉଦ
ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ
ଚିତ୍କାର କରି କାନ୍ଦିଲେ। 37ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମ୍ନୋନଙ୍କ ପାଇଁ
ଦାଉଦ ବହୁତ ଦିନ ଶୋକ କଲେ।

ଅବଶାଲୋମ ଗଶୂରକୁ ପଳାୟନ କଲେ

ଅବଶାଲୋମ ପଳାଇ ଗଶୂରର ରାଜା ଅମ୍ମୀହୂରର ପୁତ୍ର
ତଲ୍ମୟ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା। 38ଏହାପରେ ଅବଶାଲୋମ
ଗଶୂରକୁ ପଳାଇ ସେଠାରେ ତିନିବର୍ଷ ଧରି ରହିଲା। 39ଦାଉଦ
ତାଙ୍କର ମନ ଅବଶାଲୋମ ଆଡେ ଗଲାପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ
କ୍ଷୀଣ ହେଲା କାରଣ ସେ ଅମ୍ନୋନର ମୃତ୍ୟୁ ଜାଣି ସାନ୍ତ୍ୱନା
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ।

ଯୋୟାବ ଏକ ଜ୍ଞାନୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ

14 ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଦେଖିଲା ଯେ, ରାଜାଙ୍କର
ଅନ୍ତଃକରଣ ଅବଶାଲୋମ ଆଡେ ଅଛି। 2ଏଣୁ
ଯୋୟାବ ତକୋୟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବତୀ
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଆଣିବାକୁ କହିଲା। ଯୋୟାବ ସେହି ବୁଦ୍ଧିମତୀ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ଥିବାର
ଛଳନା କର। ଶୋକ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କର। ତୁମ୍ଭର
କେଶରେ ଓ ମୁଖରେ ତେଲିଆ ପ୍ରସାଧାନ ଲଗାଅନାହିଁ। ମାତ୍ର
ମୃତ ଲୋକ ପାଇଁ ବହୁକାଳରୁ ଶୋକକାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ପରି
ବ୍ୟବହାର କର। 3ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା
କୁହେ ସେହି ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ତା'ପରେ ଯୋୟାବ
ବୁଦ୍ଧିମତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଯାହା କହିବା ପାଇଁ ହେବ
କହିଲେ।"

4ତହୁଁ ତକୋୟର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ରାଜାଙ୍କୁ କଥା
କହିବା ବେଳେ ଭୂମିରେ ମୁଣ୍ଡମାଡି ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲା,
"ମହାରାଜ, ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।"

5ତହିଁରେ ରାଜା ପଚାରିଲେ, "କ'ଣ ତୁମ୍ଭର ଅସୁବିଧା
କରୁଛି?"

ସେ ଉତ୍ତରରେ ଦେଲା, "ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ମୁଁ ବିଧବା
ସ୍ତ୍ରୀ, ମୋର ସ୍ୱାମୀ ମରିଯାଇଛି। 6ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସୀର
ଦୁଇପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେ ଦୁହେଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବାଦ କଲେ।
ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛଡାଇ ଦେବାକୁ କେହି ନଥିବାରୁ
ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ମାରି ବଧ କଲା। 7ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର
ପୁରା ପରିବାର ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ
ମୋତେ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେ ସେ ପୁତ୍ରକୁ ଆଣି ଦିଅ ଯେ
ତା'ର ଭାଇକୁ ମାରିଅଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ।
କାରଣ ସେ ତା'ର ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କଲା?' ମୋ ପୁଅ
ହେଉଛି ମୋର ଶେଷ ଅଗ୍ନିଶିଖା। ଯଦି ସେମାନେ ତାକୁ
ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଅଗ୍ନିଶିଖା ଜଳ ଲିଭିଯିବ। ସେ
ତା'ର ବାପାର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର ଏକମାତ୍ର ଜୀବିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ପୁତ୍ର। ଯଦି ସେମାନେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେହି
ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ମୋର
ସ୍ୱାମୀର ନାମ ଏହି ଦେଶରୁ ଲିଭିଯିବ।"

8ତା'ପରେ ରାଜା ଦାଉଦ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, "ଗୃହକୁ
ଫେରିଯାଅ। ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମର ଯତ୍ନ ନେବି।"

9ତକୋୟର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ
ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏ ଅପରାଧଟି ମୋ ଉପରେ ଓ ମୋ
ପରିବାର ଉପରେ ଥାଉ। ମାତ୍ର ମହାରାଜ ଓ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ
ଦୋଷ ରହିତ ହେଉ।"

10ତା'ପରେ ରାଜା କହିଲେ, "କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି
କହେ, ତାକୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ
ବିବ୍ରତ କରିବ ନାହିଁ।"

11ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲେ, "ଆପଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ନାମରେ ଶପଥ ନେଇ କହନ୍ତୁ, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇବେ,
ଯେଉଁମାନେ ତା'ର ଭାଇର ହତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ
ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଶପଥ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଦେବେ
ନାହିଁ।"

ରାଜା କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି
ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରର କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏପରିକି ତା'ର
ମୁଣ୍ଡର ଗୋଟିଏ ବାଳ ମଧ୍ୟ ତଳେ ପଡିବ ନାହିଁ। ରାଜା
କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଥିବାଯାଏ କେହି
ତା'ର ଚର୍ମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ।"

12ସେ କହିଲା, "ମୋର ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦୟାକରି
ମୋତେ କିଛି କହିବା ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତୁ।"

ତା'ପରେ ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କୁହ।"

13ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ତେବେ ଆପଣ କାହିଁକି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଯୋଜନା
କରିଛନ୍ତି? ରାଜା ଯାହା କହିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ଦୋଷକୁ
ପ୍ରତି ବିମ୍ବିତ କଲା। କାରଣ ରାଜା ଆପଣା ନିର୍ବାସିତ ପୁତ୍ରକୁ

ଫେରାଇ ଆଣୁ ନାହାଁନ୍ତି। 14ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିନେ ନା ଦିନେ
ସମସ୍ତେ ମରିବା। ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୂମିରେ ଢଳା ହୋଇଥିବା
ପାଣିପରି, ଯାହାକି ପୁନର୍ବାର ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ।
ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟରେ
ଦୌଡ଼ି ପଳାନ୍ତି। 15ମୋର ପ୍ରଭୁ ଓ ମହାରାଜ ମୁଁ ଏହି
କଥାଗୁଡ଼ିକ କହିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଲି କାରଣ ଲୋକମାନେ
ମୋତେ ଭୟ ଦେଖାଇଲେ। ତେଣୁ ନିଜକୁ ଭାବିଲି, 'ମୁଁ
ମହାରାଜାଙ୍କୁ କହିବି, ହୋଇପାରେ, ମହାରାଜ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିପାରନ୍ତି। 16ରାଜା ମୋର କଥା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ
କବଳରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ।' ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦେଇଥିବା ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବେ ନାହିଁ। 17ମୁଁ ଜାଣେ
ମୋର ମୁନିବଙ୍କର କଥା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋତେ ବିଶ୍ରାମ
ଦେବ କାରଣ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୂତପରି। ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କେଉଁଟା ଠିକ୍ ଓ କେଉଁଟା ଭୁଲ୍
ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ
ଅଛନ୍ତି।"
18ରାଜା ଦାଉଦ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି। ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ଉତ୍ତର
ଦେବ।"
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କର
ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତୁ।"
19ରାଜା କହିଲେ, "ଯୋୟାବ କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି
କହିବାକୁ କହିଥିଲେ?"
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ରାଜା, ଆପଣଙ୍କ ଜୀବିତ ଥିବା ଯାଏ, ଆପଣ ଯାହା କହନ୍ତି
ସବୁ ଠିକ୍। ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଯୋୟାବ ମୋତେ ଏପରି
କହିବାକୁ କହିଥିଲେ। 20ଯୋୟାବ ଏପରି କରିଥିଲେ, ତେଣୁ
ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ଅଲଗା ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିଥାନ୍ତେ।
ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ପରି ଜ୍ଞାନୀ,
ପୃଥିବୀରେ କେଉଁଠି କ'ଣ ହେଉଛି, ଆପଣ ସବୁ ଜାଣି
ପାରୁଛନ୍ତି।"

ଅବଶାଲୋମ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଆସିଲେ

21ରାଜା ଯୋୟାବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ସେହି କଥା
କଲି। ଏଣୁ ଯାଅ ସେହି ଯୁବକ ଅବଶାଲୋମକୁ ପୁନର୍ବାର
ଆଣ।"
22ଯୋୟାବ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା ଓ
ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ଜୟଗାନ କଲା। ସେ କହିଲା, ହେ ରାଜା!
"ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଅନୁଗ୍ରହ
ପାଇଛି। "ଏହା ଆଜି ମୁଁ ଜାଣେ କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ଦାସର
କଥାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।"
23ଯୋୟାବ ଉଠି ଗଶୂରକୁ ଯାଇ ଅବଶାଲୋମକୁ
ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲା। 24କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ରାଜା କହିଲେ,
"ଅବଶାଲୋମ ତା' ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଯାଇ ପାରିବ। ସେ
ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ଅବଶାଲୋମ
ତା'ର ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା। ଅବଶାଲୋମ ରାଜାଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ।
25ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶାଲୋମ ପରି ଅତି
ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ କେହି ନ ଥିଲେ। ଲୋକମାନେ ତା'ର
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ତା'ର ପାଦରୁ ମସ୍ତକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଉଁଠାରେ ଖୁଣ ନ ଥିଲା। 26ତା' ମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ
ଭାରୀ ହେବାରୁ ସେ ତାକୁ କାଟିଲା। ପ୍ରତିବର୍ଷ ତା' ମୁଣ୍ଡରୁ
200 ଶେକଲ ବାଳ ବାହାରେ। 27ଅବଶାଲୋମର ତିନି ପୁତ୍ର
ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା। ସେ ଝିଅର ନାମ ତାମର ଥିଲା।
ତାମର ମଧ୍ୟ ଭାରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ।

ଅବଶାଲୋମ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋୟାବଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟକଲେ

28ଅବଶାଲୋମ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ରହିଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ। କାରଣ
ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା। 29ଅବଶାଲୋମ
ଯୋୟାବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଖବର ପଠାଇଲେ। ତାଙ୍କ ତରଫରୁ
ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ। କିନ୍ତୁ ଯୋୟାବ ଆସିବାକୁ ଓ
ଦେଖା କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲା। ଅବଶାଲୋମ ଦ୍ୱିତୀୟ
ଥର ତାଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆସିବାକୁ ମନା କଲେ।
30ତେଣୁ ଅବଶାଲୋମ ତା'ର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଦେଖ, ଯୋୟାବର କ୍ଷେତ ଠିକ୍ ମୋର କ୍ଷେତ ପାଖରେ
ଏବଂ ସେ ସେଥିରେ ବାର୍ଲି ଚାଷ କରିଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ
ଓ ତାକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଅ।"
ତେଣୁ ଅବଶାଲୋମର ଲୋକମାନେ ଗଲେ ଓ ନିଆଁ
ଲଗାଇ ଦେଲେ। 31ଯୋୟାବ ଉଠି ଅବଶାଲୋମର ଗୃହକୁ
ଆସିଲେ। ଯୋୟାବ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର
ଦାସମାନେ ମୋ ବିଲରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଲେ?"
32ଅବଶାଲୋମ ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ
ବାର୍ତ୍ତାବହ ପଠାଇଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲି। ଏହା ପଚାରିବାକୁ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲି।
କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗଶୂରରୁ ଡକାଇଲ? ତେଣୁ, ମୋର
ଗଶୂରରେ ରହିବା ଭଲ। ଠିକ୍ ଅଛି, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋତେ ରାଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ମୁଁ ପାପ
କରିଥାଏ ତେବେ ସେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ଉଚିତ୍।"

ଅବଶାଲୋମ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ

33ତା'ପରେ ଯୋୟାବ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାଇଲା।
ତା'ପରେ ରାଜା ଅବଶାଲୋମକୁ ପାଖକୁ ଡକାଇଲେ, ସେ
ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାମ କଲା, ରାଜା ଅବଶାଲୋମକୁ
ଚୁମ୍ବନ କଲେ।

ଅବଶାଲୋମ ବହୁତ ମିତ୍ର ବନାଇଲେ

15 ଏହାପରେ ଅବଶାଲୋମ ଗୋଟିଏ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱମାନ
ପାଇଲା। ଆଉ ସେ ଯେତେବେଳେ ଘୋଡାଗାଡ଼ି
ଆରୋହଣ କଲା, ପଚାଶ ଜଣ ଲୋକ ତା' ସମ୍ମୁଖକୁ ଦୌଡ଼ି
ଆସିଲେ। 2ଅବଶାଲୋମ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଉଠି ରାଜ ଦ୍ୱାରର
ପଥପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆସି ଠିଆ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି

ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାର ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ପାଇଁ
ଆସିଲେ, ଅବଶାଲୋମ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ
କେଉଁ ନଗରରୁ ଆସିଛ?" ସେ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକ ଅଟେ।" 3ଲୋକର
ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିଲା ପରେ ଅବଶାଲୋମ ତାକୁ କହିଥାନ୍ତା, "ତୁମ୍ଭେ
ଠିକ୍ କହୁଛ, ତୁମ୍ଭର କଥା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ରାଜା ତୁମ୍ଭ
କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।"
4ଅବଶାଲୋମ କହେ, "ଆଃ, ମୁଁ ଯଦି ଦେଶର ବିଚାର
କର୍ତ୍ତାରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମୋ
ପାଖକୁ ତା'ର ସମସ୍ୟା କହିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ
ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯଥାର୍ଥ ଶାସନ ଦେଇଥାନ୍ତି।"
5ଯଦି କେହି ତାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଆସେ ତେବେ
ସେ ତାକୁ ଧରି ଚୁମ୍ବନ କରୁଥିଲେ। 6ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଯେତେ
ଲୋକ ବିଚାର ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଅବଶାଲୋମ
ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି।
ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ
ଜୟ କଲେ।

ଅବଶାଲୋମ ଦାଉଦଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ

7ଏହିପରି ଚାରି ବର୍ଷ* ପରେ ଅବଶାଲୋମ ରାଜା
ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ମୋତେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ମୋର
ଶପଥ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। 8ଅବଶାଲୋମ
କହିଲେ, ମୁଁ ଅରାମର ଗଶୂରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏକ
ଶପଥ କରିଥିଲି ଯେ, 'ଯଦି ରାଜା ମୋତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ
ଫେରି ଆସିବାକୁ କହନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା
କରିବି।'"
9ରାଜା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ଯାଅ।"
ତା'ପରେ ସେ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଗଲେ। 10ଅବଶାଲୋମ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଚାରିଆଡେ ଲୋକ ପଠାଇ ଥିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତୂରୀଧ୍ୱନି ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘୋଷଣା କର
ଅବଶାଲୋମ ହିବ୍ରୋଣର ରାଜା ହୋଇଛନ୍ତି।'"
11ଯେଉଁ 200 ଲୋକ ଅବଶାଲୋମ ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତ୍ରିତ
ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ। ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ କ'ଣ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା।
12ଯେତେବେଳେ ଅବଶାଲୋମ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେ
ଦାଉଦଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ ଗୀଲୋନୀୟ ଅହୀଥୋଫଲକୁ ତାହାର
ନଗର ଗୀଲୋରୁ ଡକାଇଲେ। ତହିଁରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଦୃଢ଼ ହେଲା,
କାରଣ ଅବଶାଲୋମର ସପକ୍ଷର ଲୋକମାନେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଲେ।

ଅବଶାଲୋମଙ୍କ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଦାଉଦ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ

13ଏହାପରେ ଜଣେ ଦୂତ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି
କହିଲା, "ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ ଅବଶାଲୋମଙ୍କ
ଉପରେ ଅଛି।"
14ଏଥିରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦାସ
ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ,
"ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରୁ ପଳାଇବା, ନଚେତ୍ ଅବଶାଲୋମ
ଆମକୁ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଧ୍ୱଂସ କରିବ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବ।"
15ରାଜାଙ୍କର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆପଣ ଯାହା କହିବେ ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛୁ।"

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ

16ତାଙ୍କର ଘର ଜଗିବା ପାଇଁ ଦଶଜଣ ଉପପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡି
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପଳାୟନ କଲେ।
17ରାଜା ଚାଲି ଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଗଲେ। ସେମାନେ ଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଗୃହରେ ଅଟକି
ଗଲେ।
18ପୁଣି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ।
ଗାଥ ନଗରରୁ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯେଉଁ 600 ଲୋକ
ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କରେଥୀୟ, ପଲେଥୀୟ ଓ
ଗାଥୀୟ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କର
ଆଗରେ ପାର ହୋଇ ଗଲେ।
19ସେତେବେଳେ ରାଜା ଗାଥୀୟ ଇତ୍ତୟକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଉଛ? ଫେରିଯାଅ,
ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ରହିଯାଅ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ଜଣେ
ବିଦେଶୀ। ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଯାଅ। 20ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ମୋ ସହିତ ଯୋଗ
ଦେଇଛ, କାହିଁକି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏସ୍ଥାନରୁ ସେସ୍ଥାନକୁ ଏଣେ
ତେଣେ ବୁଲାଇବି? ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଆଡେ ପାରିବୁ ସିଆଡେ
ଯିବୁ। ତୁମ୍ଭେ ତ କାଲି ଆସିଲ, ଆଜି କ'ଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
ନେଇ ଏଣେ ତେଣେ ସାଙ୍ଗରେ ବୁଲାଇବା? ଫେରିଯାଅ ଓ
ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ନିଅ। ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତା
ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ।"
21ଏଥିରେ ଇତ୍ତୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା,
"ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜା
ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିବି। ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କର ଦାସ। ଜୀବନରେ ବା ମୃତ୍ୟୁରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ
ସହିତ ରହିବି।"
22ଦାଉଦ ଇତ୍ତୟକୁ କହିଲେ, "ତେବେ ଯାଅ, ଅଗ୍ରସର
ହୁଅ।"
ତହିଁରେ ଗାଥୀୟ ଇତ୍ତୟ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ବାଳକ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରସର
ହୋଇଗଲେ ଓ କିଦ୍ରୋଣ ନଦୀ ପାର ହୋଇଗଲେ। 23ସମସ୍ତ
ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ। ରାଜା ମଧ୍ୟ କିଦ୍ରୋଣ
ନଦୀ ପାର ହୋଇଗଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନଦୀ ପାର
ହୋଇ ମରୁଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। 24ସାଦୋକ ଓ ସମସ୍ତ
ଲେବୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ନେଇ ଆସିଲେ।
ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର

ଚାରି ବର୍ଷ କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଲେଖା କହେ "ଚାଳିଶ ବର୍ଷ।"

ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାହାର ହୋଇ
ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିୟାଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ*।
25ରାଜା ଦାଉଦ ସାଦୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରାଇ ନିଅ। ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋ ଉପରେ ପ୍ରୀତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ
ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ଓ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଦେଖିବାର
ସୁଯୋଗ ମୋତେ ଦେବେ। 26କିନ୍ତୁ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ
ଉପରେ ସଦୟ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଯାହା
ଚାହିଁବେ ମୋ ଉପରେ ତାହା କରି ପାରିବେ।"
27ରାଜା ଯାଜକ ସାଦୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ
ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ। ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍
ଓ ଅବିୟାଥରର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ନିର୍ବିପଦରେ ନଗରକୁ
ଫେରିଯାଅ। 28ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋ ପାଖକୁ ତଥ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା
ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ମରୁଭୂମିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନଦୀ
ପାର ହୁଅନ୍ତି ସେଠାରେ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବି।"
29ଏଣୁ ସାଦୋକ ଓ ଅବିୟାଥର ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମକୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ନେଇ ଗଲେ ଓ ସେମାନେ
ସେଠାରେ ରହିଲେ।

ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

30ଦାଉଦ ଜୈତୁନ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ ଓ ସେ
କାନ୍ଦୁ ଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ଘୋଡାଇ ଦେଇ ଖାଲି
ପାଦରେ ଚାଲୁଥିଲେ।
ଦାଉଦଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଠିକ୍ ସେହିପରି
ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ଘୋଡାଇ ଖାଲି ପାଦରେ ପର୍ବତ
ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦୁଥିଲେ।
31ଜଣେ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅବଶାଲୋମଙ୍କର
ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅହୀଥୋଫଲ ଅଛି।" ତା'ପରେ
ଦାଉଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ହେ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦୟାକରି
ଅହୀଥୋଫଲର ଉପଦେଶକୁ ଅଦରକାରୀ କର।" 32ଦାଉଦ
ପର୍ବତର ଉପରି ଭାଗକୁ ଆସିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। ଉଠାଣୀର ଶୃଙ୍ଗ ନିକଟରେ ଦାଉଦ
ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ଅର୍କୀୟ ହୂଶୟ ନିଜର ଚିରାଜାମା ପିନ୍ଧି ଓ
ମସ୍ତକରେ ମୃତ୍ତିକା ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲା।
33ସେଥିରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋ
ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଭାର ସଦୃଶ
ହେବ। 34କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ
ଅହୀଥୋଫଲର ଉପଦେଶକୁ ହତାଶ କରିପାର। ତେବେ
ଅବଶାଲୋମକୁ କୁହ, 'ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ
ଅଟେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ସେବା କଲି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କର ସେବା କରିବି।' 35ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଯାଜକ ସାଦୋକ ଓ ଅବିୟାଥର ଅଛନ୍ତି। ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ
ରାଜଗୃହରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିବ, ତାହା ସାଦୋକ ଓ ଅବିୟାଥର
ଯାଜକଙ୍କୁ ଜଣାଇବ। 36ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର
ଦୁଇ ପୁତ୍ର, ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ ଓ ଅବିୟାଥର ପୁତ୍ର
ଯୋନାଥନ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବ, ସେସବୁ
କଥା ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ମୋ ପାଖକୁ ଖବର ଦେବ।"
37ତା'ପରେ ଦାଉଦଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୂଶୟ ନଗରକୁ ଆସିଲା
ଏବଂ ଅବଶାଲୋମ ମଧ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ସୀବଃଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ

16 ଦାଉଦ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ପାର ହୋଇ କିଛି ବାଟ
ଗଲାପରେ ମଫୀବୋଶତର ଦାସ ସୀବଃ ସଜ୍ଜିତ
ଦୁଇଟି ଗଧ ସଙ୍ଗରେ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ ଗଧମାନଙ୍କ
ଉପରେ 200 ରୋଟୀ ଏବଂ 100 ପେଣ୍ଡା ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଏବଂ
100 ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଫଳ ଏବଂ ଏକ କୁମ୍ପା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଥିଲା।
2ରାଜା ଦାଉଦ ସୀବଃଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଏଗୁଡ଼ିକ କାହା ପାଇଁ?"
ସୀବଃ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏହି ଗଧଗୁଡିକ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ
ଚଢିବା ପାଇଁ ଏବଂ ରୋଟୀ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଫଳଗୁଡିକ
ଯୁବକମାନଙ୍କର ଖାଇବା ପାଇଁ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ
ମରୁଭୂମିକୁ ନେବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି।"
3ରାଜା ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ମୁନିବର ପୁତ୍ର କାହିଁ।"
ସୀବଃ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଛନ୍ତି।
କାରଣ ସେ କହିଲେ, 'ଇସ୍ରାୟେଲ ପରିବାର ଆଜି ମୋର
ଅଜାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରି ଆସିବ।'"
4ତା'ପରେ ରାଜା ସୀବଃଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି କାରଣରୁ,
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମଫୀବୋଶତର ସର୍ବସ୍ୱ ଦେଉଛି।"
ସୀବଃ କହିଲା, "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଅଛି ହେ
ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ, ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସର୍ବଦା
ଆଶା କରୁଛି।"

ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶିମିୟିର ଅଭିଶାପ

5ଦାଉଦ ବହୁରୀମକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ ଶାଉଲ
ବଂଶର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିଲା, ତା'ର ନାମ
ଥିଲା ଶିମିୟି। ସେ ଥିଲା ଗେରାର ପୁତ୍ର, ସେ ବାହାରି ଆସିବା
ସମୟରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଉଥିଲା। ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଗାଳି କରି କରି ବାହାରୁ ଥିଲା।
6ଶିମିୟି ଗାଳି ଦେଉଦେଉ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗୁ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ
ଦାଉଦଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଘେରି
କରି ରହିଥିଲେ। 7ଶିମିୟି ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଥିଲା
ଏବଂ କହିଲା, "ଆରେ ହତ୍ୟାକାରୀ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଲୋକ ଏଠାରୁ
ଦୂର ହୁଅ। 8ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଛନ୍ତି, କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ଶାଉଲଙ୍କର ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ
ଏବଂ ଶାଉଲଙ୍କର ରାଜପଦ ଚୋରାଇ ନେଲେ। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଠିକ୍ ସେହି ମନ୍ଦ କର୍ମ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି।
ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ଅବଶାଲୋମକୁ
ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ଅଛନ୍ତି। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ରକ୍ତପିପାସୁ
ମଣିଷ।"

ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ "ଧୂପ ଜାଳିବା" ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା କିମ୍ବା ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିୟାଥର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛିଡା ହେଲେ।

9ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବିଶୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଏ ମଲା
କୁକୁରଟା କାହିଁକି ମୋ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ?
ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ପାର ହୋଇ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ କାଟି
ଆଣିବି।"
10କିନ୍ତୁ ରାଜା କହିଲେ, "ସରୁୟାର ପୁତ୍ରମାନେ, କାହିଁକି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟଥା ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛ? ଶିମିୟି
ମୋତେ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ କହିଛନ୍ତି,
ମୋତେ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ। ଏବଂ କିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ
କରିପାରିବ, ଜିନିଷଗୁଡିକ ବିଷୟରେ ସେ କରନ୍ତି?"
11ଦାଉଦ ଅବିଶୟକୁ ଓ ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଦେଖ, ମୋର ନିଜ ପୁତ୍ର ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଏହି ଲୋକ
ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଅଧିକାର
ଅଛି। ତାକୁ ଏକା ଛାଡିଦିଅ। ତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାକୁ ଦିଅ।
କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି। 12ଏହା
ହୋଇପାରେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ହେଉଥିବାର
ଦେଖିବେ ଏବଂ ଶିମିୟିର ଅଭିଶାପ ବଦଳରେ ସେ ମୋତେ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ।"
13ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ
ବାଟରେ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଶିମିୟି ତାଙ୍କୁ ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ପାଖର
ରାସ୍ତାରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ଓ ଅଭିଶାପ ଦେଉଥିଲେ।
ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗୁଥାଏ ଓ ଧୂଳି ପକାଉ ଥାଏ।
14ରାଜା ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଆସି ଯର୍ଦ୍ଦନ
ନଦୀ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଯାଇ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ
ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ ଓ କ୍ଲାନ୍ତ ମେଣ୍ଟାଇଲେ।
15ଅବଶାଲୋମ, ଅହୀଥୋଫଲ ଓ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ
ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। 16ଦାଉଦଙ୍କର
ସାଙ୍ଗ ଅର୍କୀୟ ହୂଶୟ ଅବଶାଲୋମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ହୂଶୟ
ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହାରାଜ
ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ।"
17ଅବଶାଲୋମ ହୂଶୟକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସାଙ୍ଗ ପ୍ରତି
କାହିଁକି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନୁହଁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ନିଜର ସାଙ୍ଗ ସହିତ
ଗଲ ନାହିଁ?"
18ହୂଶୟ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଏହି
ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ
କଲେ, ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମର୍ଥନ କରିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ମୁଁ ରହିବି। 19ମୁଁ କାହାର ସେବା କରିବି, ଅତୀତରେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କର ସେବା କରିଛି। ତେଣୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର
ସେବା କରିବି।"

ଅବଶାଲୋମ ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ପଚାରିଲେ

20ଅବଶାଲୋମ ଅହୀଥୋଫଲକୁ କହିଲା, "ଏବେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ତ୍ରଣା
ଦିଅ।"
21ଅହୀଥୋଫଲ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭ ପିତା
ଗୃହ ଜଗିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜର ଯେଉଁ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ
ଛାଡିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ
କରିବାକୁ ଯାଅ। ଏହା ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଶୁଣିବେ।
ସେମାନେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବେ ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପିତା ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭର ସମର୍ଥକମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ସମର୍ଥନ ଦେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ
ହେବେ।"
22ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଅବଶାଲୋମ ନିମନ୍ତେ ଗୃହର
ଛାତ ଉପରେ ଏକ ତମ୍ବୁ ଲଗାଇଲେ, ତା'ପରେ ଅବଶାଲୋମ
ନିଜ ପିତାର ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କଲା। ସମସ୍ତ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଏହା ଦେଖିଲେ। 23ସେ ସମୟରେ
ଅହୀଥୋଫଲ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଏ, ସେହି ମନ୍ତ୍ରଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ବାକ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ଦାଉଦ ଓ ଅବଶାଲୋମ
ଉଭୟ ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବେଚନା କଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ

17 ଅହୀଥୋଫଲ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "ମୁଁ 12,000
ଲୋକ ବାଛିବି ଓ ଆଜି ରାତିରେ ଦାଉଦଙ୍କର ପଛେ
ଯାଅ। 2ସେ କ୍ଲାନ୍ତ ଓ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ତାହାକୁ
ଆକ୍ରମଣ କରି ଭୟ ଦେଖାଇବି, ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ
ପଳାୟନ କରିବେ। ମୁଁ କେବଳ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବି।
3ତା'ପରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି। ଯଦି
ଦାଉଦ ମରିଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ
ଫେରାଇ ଆଣିବି।"
4ଏ କଥା ଅବଶାଲୋମ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କର ମନକୁ ପାଇଲା। 5କିନ୍ତୁ ଅବଶାଲୋମ
କହିଲେ, "ଅର୍କୀୟ ହୂଶୟକୁ ମଧ୍ୟ ଡାକ, ଆଉ ସେ କ'ଣ
କହୁଛି ଶୁଣିବା।"

ହୂଶୟ ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କର ପରାମର୍ଶକୁ ନଷ୍ଟ କଲେ

6ତେଣୁ ହୂଶୟ ଅବଶାଲୋମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ଅବଶାଲୋମ
ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଅହୀଥୋଫଲ ଏପରି କହୁଅଛି, ଆମ୍ଭେମାନେ
ତାହା କଥାନୁସାରେ କରିବା କି? ଯେବେ ନ କରିବା ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ କୁହ।"
7ହୂଶୟ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲା, "ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତ୍ରଣା ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭଲ ନୁହେଁ।"
8ହୂଶୟ ପୁଣି କହିଲା, "ଆପଣ ନିଜର ବାପାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ବୀର ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛୁଆ
ହରା ବନ୍ୟ ଭଲ୍ଲୁକପରି। ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ବାପା ଯୋଦ୍ଧା ଓ
ସେ ରାତିସାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବେ ନାହିଁ।
9ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ଏବେ କୌଣସି ଗୁମ୍ଫାରେ, ରାସ୍ତାରେ କି
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚୁଛନ୍ତି। ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପିତା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ଲୋକମାନେ ଏ
ଖବର ଶୁଣିବେ। ସେମାନେ ଭାବିବେ, 'ଅବଶାଲୋମର
ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ହତାଶ ହେଉଛନ୍ତି।' 10ତା'ପରେ ଯଦିଓ
ସାହସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ପରି
ସାହସୀ ଅଟନ୍ତି, ଭୟଭୀତ ହେବେ। କାରଣ ସମସ୍ତ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଗଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପିତା ଗୋଟିଏ

ସାହସୀ ଯୋଦ୍ଧା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବଳଶାଳୀ
ଅଟନ୍ତି।
11“ମାତ୍ର ମୋର ମନ୍ତ୍ରଣା ଏହି ଯେ, ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସମୁଦ୍ର ଓ ତୀରସ୍ଥ
ବାଲୁକା ତୁଲ୍ୟ ଅସଂଖ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହିତ
ହୁଅନ୍ତୁ। ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଆନ୍ତୁ। 12ସେଥିପାଇଁ
ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଲୁଚନ୍ତୁ ନା, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁ ଓ ଭୂମିରେ ଶିଶିର ପଡ଼ିବାପରି ତାଙ୍କ
ଉପରେ ପଡ଼ିବୁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ଜଣକୁ ବି ଜୀବନ୍ତ ଛାଡ଼ିବୁ
ନାହିଁ। 13ଆହୁରି ଯେବେ କୌଣସି ନଗରକୁ ଯାଇଥିବେ,
ତେବେ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେହି ନଗରକୁ ଦଉଡ଼ି
ନେଇ ପଳାୟନ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗରର ପ୍ରାଚୀରକୁ
ଭାଙ୍ଗି ଦେବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ି ନରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ
ତାହା ଉପତ୍ୟକାକୁ ଟାଣିଦେବୁ।”
14ଅବଶାଲୋମ ଓ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ କହିଲେ,
“ଅହୀଥୋଫଲର ମନ୍ତ୍ରଣା ଅପେକ୍ଷା ଅର୍କୀୟ ହୂଶୟର ମନ୍ତ୍ରଣା
ଉତ୍ତମ ଥିଲା।” ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ କାରଣ ଅଦରକାରୀ
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଅବଶାଲୋମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ
ଅହୀଥୋଫଲର ଉତ୍ତମ ମନ୍ତ୍ରଣା ବ୍ୟର୍ଥକରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କୁ ହୂଶୟଙ୍କର ଚେତାବନୀ

15ହୂଶୟ ଏହିସବୁ ସାଦୋକ ଓ ଅବିୟାଥର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ
କହିଲା, ଅହୀଥୋଫଲ, ଅବଶାଲୋମକୁ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ନେତାମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲା। ମାତ୍ର ମୁଁ
ଏପରି ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଲି। 16“ତେଣୁ ଶିଘ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୁହ। ସେହିଠାରେ
ରାତ୍ରି କଟାଅ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମି
ଭିତରକୁ ପାର ହୋଇଥିଲେ। ଏକାଥରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର
ହୋଇ ଚାଲିଯାଅ। ନୋହିଲେ ମହାରାଜ ଓ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗ
ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ସଂହାରିତ ହେବେ।”
17ଧର୍ମଯାଜକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ଅହୀମାସ୍-ଐନ୍
ରୋଗେଲରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ
ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଜଣେ ଦାସୀ
ନଗରରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଏବଂ ଖବର ଦେଉଥିଲା। ତା’ପରେ
ସେମାନେ ଗଲେ ଓ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ।
18ମାତ୍ର ଏକ ପିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅବଶାଲୋମକୁ
ଜଣାଇଲା। ତହୁଁ ସେ ଦୁହେଁ ଶିଘ୍ର ଯାଇ ବହୁରୀମରେ
ଜଣକର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ତା’ର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଏକ
କୂଅ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଲୁଚି ଗଲେ। 19ତହିଁରେ
ଗୃହିଣୀ ଗୋଟିଏ ଢାଙ୍କୁଣି ନେଇ କୂଅ ମୁହଁରେ ଦେଇ ତହିଁ
ଉପରେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ଶସ୍ୟ ବିଛାଇ ଦେଲେ। ଏଣୁ କିଛି ଜଣା
ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। 20ଅବଶାଲୋମର ଦାସମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର
ଗୃହକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ଅହୀମାସ ଓ ଯୋନାଥନ କାହାଁନ୍ତି?”
ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସେମାନେ ନଦୀ
ପାର ହୋଇ ଗଲେଣି।”
ତହୁଁ ସେମାନେ ଖୋଜି ନ ପାଇବାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ
ଫେରିଗଲେ।
21ଏଣୁ ସେମାନେ ଗଲାପରେ ସେ ଦୁଇ ଜଣ କୂଅ
ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଜଣାଇଲେ।
ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ଏଠାରୁ ଶିଘ୍ର
ନଦୀ ପାରହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ। କାରଣ ଅହୀଥୋଫଲ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଛନ୍ତି।”
22ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାଙ୍ଗଲୋକ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଗଲେ। ପ୍ରଭାତ ଆଲୁଅ ସମୟକୁ
ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯାଇ ନ ଥିଲା। ଏହିପରି କେହି
ହେଲେ ରହିଲେ ନାହିଁ।

ଅହୀଥୋଫଲଙ୍କର ଆତ୍ମହତ୍ୟା

23ଏହାପରେ ଅହୀଥୋଫଲ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ
ଏହା ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁସାରେ ଗଲାନାହିଁ, ସେ ତାଙ୍କ ଗଧ
ଉପରେ ଚଢ଼ି ତାଙ୍କର ନିଜ ନଗରକୁ ଫେରିଲେ ଏବଂ ସେ
ତାଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ ଏକ ଦଲିଲ୍ ଲେଖିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ଫାଶି
ହୋଇ ଗଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ମଲା ଓ ନିଜର
ପିତାର କବରରେ କବର ପାଇଲା।

ଅବଶାଲୋମ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହେଲେ

24ଏହାପରେ ଦାଉଦ ମହନୟିମକୁ ଆସିଲେ।
ଅବଶାଲୋମ ଓ ତା’ର ସମର୍ଥନକାରୀ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ଲୋକ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହେଲେ। 25ଅବଶାଲୋମ
ଯୋୟାବଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରି ଅମାସାଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟଦଳର ମୁଖ୍ୟ
ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ଏହି ଅମାସା ଇସ୍ମାୟେଲୀୟ*
ଯେଥରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଅମାସାର ମା’ ଥିଲେ ଅବୀଗଲ,
ଯିଏ କି ସରୁୟାଙ୍କର ଭଉଣି ନାହଶଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ।
ଯିଏକି ଯୋୟାବଙ୍କର ମା’ ଥିଲେ।
26ପୁଣି ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଅବଶାଲୋମ ଗିଲିୟଦ ଦେଶରେ
ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ।

ଶୋବି, ମାଖୀର ଓ ବର୍ସିଲୟ

27ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ମହନୟିମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ
ସେଠାରେ ଶୋବି, ମାଖୀର ଏବଂ ବର୍ସିଲୟଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ।
ଶୋବି ରବ୍ବାରୁ ଅମ୍ମୋନୀୟ ନାହଶଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ମାଖୀର
ଲୋଦବାର ନିବାସୀ ଅମ୍ମୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ବର୍ସିଲୟ
ରୋଗଲୀମନିବାସୀ ଗିଲିୟଦୀୟ ଥିଲେ। 28ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ
ବିଛଣା, ମାଠିଆ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାତ୍ରସବୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଗହମ,
ଯବ, ମଇଦା, ଭଜା ଶସ୍ୟ, ଶିମ, ମସୁର ଏବଂ ଭଜା ବିରି।
29ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହୁ, ଦହି, ମେଷ ଏବଂ ଲହୁଣୀ
ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ଏହିସବୁ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଦାଉଦ ଓ
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। କାରଣ
ସେମାନେ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ନିଶ୍ଚିତ
କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ, କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବେ।”

ଇସ୍ମାୟେଲୀୟ ହିବ୍ରୁରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଇତିହାସ ୨:୧୭ ଦେଖ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦ ଦେଖ।

ଦାଉଦ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ

18 ଦାଉଦ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣି 1,000 ଜଣରେ ଜଣେ
ଓ ପ୍ରତି 100 ଜଣରେ ଜଣେ ଲେଖାଏ ମୁଖିଆଙ୍କୁ
ନିଯୁକ୍ତ ଦେଲେ। 2ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋଟ୍ ତିନି
ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ଯୋୟାବ ଦାଉଦଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ଅନ୍ୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ
ଯୋୟାବର ଭାଇ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶୟର ଆଦେଶର
ଅଧିନରେ ରହିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗାଥର
ଇତ୍ତୟ୍ ଆଦେଶର ଅଧିନରେ ଥିଲେ।
ରାଜା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିଦ୍ଧକୁ ଯିବି।"
3ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଆପଣ ଆମ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ
ଯିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଳାଇଲେ ଅବଶାଲୋମର
ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ।
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କରୁ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ହେଁ, ସେମାନେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଆପଣ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର 10,000 ସହିତ ସମାନ। ତେଣୁ ଏହା ଉତ୍ତମ
ଯେ, ଆପଣ ଏହି ନଗରରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ରୁହନ୍ତୁ।"
4ରାଜା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯାହା ଉତ୍ତମ ବିଚାର କର ମୁଁ ତାହା କରିବି।"
ଏହାପରେ ସେ ନଗର ଫାଟକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛିଡା ହେଲେ
ଓ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବାହାରି
ଆସିଲେ।

ଯୁବା ଅବଶାଲୋମଙ୍କ ସହିତ ନମ୍ର ହୁଅ

5ରାଜା ଯୋୟାବ, ଅବୀଶୟ ଓ ଇତ୍ତୟକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ
କହିଲେ, "ମୋ ପାଇଁ ଅବଶାଲୋମ ପ୍ରତି ଭଦ୍ର ବ୍ୟବହାର
କର।"
ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଏହି ଆଦେଶ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ
ଦେଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକଥା ଶୁଣି ପାରିଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କର ସେନା ଅବଶାଲୋମଙ୍କର ସେନାକୁ ପରାଜିତ କଲେ

6ଏହିପରି ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ବଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା।
7ସେଠାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ଆଗରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଓ ସେଦିନ ସେଠାରେ ବହୁତ କ୍ଷତି
ହେଲା ଏବଂ 20,000 ଲୋକ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। 8ଦେଶଯାକ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା। ପୁଣି ସେଦିନ
ଖଡ୍ଗଗ୍ରାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବନରେ ଅଧିକ ଲୋକ ଗ୍ରାସ
କଲା।
9ଅବଶାଲୋମ ଦାଉଦଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ଦେଖାହେଲା। ସେ ସମୟରେ ଅବଶାଲୋମ ଖଚର ଉପରେ
ଚଢି ଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ଖଚରରେ ଆରୋହଣ
କରୁଥିଲା, ସେ ଖସିଯିବା ପାଇଁ ଗ୍ରହୁଁଥିଲା ସମୟରେ ଏକ
ବିରାଟ ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷରେ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ ଧକ୍କା
ହେଲା ଏବଂ ବାଳଗୁଡାକ ଗଛ ଡାଳରେ ଲାଗି ଭୂମିର
ଉପରେ ଝୁଲି ରହିଲା। ଯେତେବେଳେ ଖଚରଟି ସେହି ବାଟେ
ଦୌଡିଥିଲା।
10ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ତାହା ଦେଖି ଯୋୟାବକୁ
ଜଣାଇ ଦେଲା, "ମୁଁ ଅବଶାଲୋମକୁ ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍ଗା
ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି।"
11ଯୋୟାବ ସେ ଲୋକକୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ
ଏସବୁ ଦେଖିଲ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତାକୁ ମାରି ଭୂମିରେ
ପକାଇ ନ ଦେଲ? ତାହା କରିଥିଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଶ ଖଣ୍ଡ
ରୁପା ଓ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ ଦେଇଥାନ୍ତି।"
12ସେ ଲୋକଟି ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, "ମୁଁ ସେ ରାଜପୁତ୍ରକୁ
ମାରି ପାରି ନ ଥାନ୍ତି, ମୋତେ ଆପଣ ଯେତେ ଧନ
ଦେଲେବି। ବା 1,000 ଖଣ୍ଡ ରୁପା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
ଅସମ୍ଭବ। କାହିଁକି? କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଆଦେଶ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି, ଅବୀଶୟ ପ୍ରତି ଓ ଇତ୍ତୟ ପ୍ରତି ଶୁଣିଥିଲୁ।
ରାଜାଙ୍କର ଆଦେଶ ଥିଲା, 'ସାବଧାନ, ଅବଶାଲୋମକୁ ଆଘାତ
କର ନାହିଁ।' 13ଯଦି ମୁଁ ଅବଶାଲୋମକୁ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତି,
ରାଜା ଏକଥା ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆପଣ ମୋର ରକ୍ଷା
କରିବାକୁ ଆସି ନଥାନ୍ତେ।"
14ଯୋୟାବ କହିଲା, "ମୁଁ ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସମୟ
ନଷ୍ଟ କରି ପାରିବି ନାହିଁ।"
ଅବଶାଲୋମ ତଥାପି ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଲୋନ୍ ଗଛରେ
ଝୁଲୁଥିଲା। ଯୋୟାବ ଏକ ତ୍ରିଶୂଳ ନେଇ ଅବଶାଲୋମର
ଛାତିରେ ଆଘାତ କଲା। 15ଯୋୟାବଙ୍କର ଦଶ ଜଣ ଯୁବା
ସୈନିକ ଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁଥିଲେ। ସେହି ସୈନିକମାନେ ଅବଶାଲୋମର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ
ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ତାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
16ଯୋୟାବ ତୂରୀ ବଜାଇ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ
ନ ଗୋଡାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। 17ତା'ପରେ
ଯୋୟାବର ଲୋକମାନେ ଅବଶାଲୋମର ମୃତ ଶରୀରକୁ
ଆଣିଲେ। ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ଗର୍ତ୍ତରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ।
ଏବଂ ସେ ଗର୍ତ୍ତକୁ ପଥର ପକେଇ ପୋତିଦେଲେ।
ଯେଉଁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଅବଶାଲୋମଙ୍କର ସାଙ୍ଗ
ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହକୁ ପଳାୟନ
କଲେ।
18ଅବଶାଲୋମ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ରାଜାଙ୍କର ଉପତ୍ୟକାରେ
ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ମୋର
ନାମକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ମୋର ପୁତ୍ର ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ
ସେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଫଳକ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ
ତାଙ୍କ ନିଜ ନାମ ରଖିଲେ।" ସେହି ନାମ ଅଦ୍ୟପି "ଅବଶାଲୋମର
ସମାଧିସ୍ତୂପ" ରହିଅଛି।

ଯୋୟାବଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ

19ଏହାପରେ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ ଯୋୟାବଙ୍କୁ
କହିଲା, "ମୁଁ ଧାଇଁବି ଏବଂ ରାଜାଙ୍କୁ କହିବି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଛନ୍ତି।"
20ଯୋୟାବ ଉତ୍ତରରେ ଅହୀମାସକୁ କହିଲା, "ନାଁ, ତୁମ୍ଭେ
ଏ ସମ୍ବାଦ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଏ

ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ନେଇଯିବ। କିନ୍ତୁ ଆଜି ନେବ
ନାହିଁ। କାହିଁକି? କାରଣ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମରିଅଛି।"
21ଏହାପରେ ଯୋୟାବ କୂଶୀୟରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକକୁ
କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ଆଉ ଯାହା ଦେଖିଛ ତାହା ରାଜାଙ୍କୁ
କୁହ।"
ତେଣୁ କୂଶୀୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ
କହିବାକୁ ଦୌଡ଼ିଲା।
22କିନ୍ତୁ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ ପୁନର୍ବାର ଯୋୟାବକୁ
ଅନୁରୋଧ କଲା, "ଯାହା ହେଉନା ପଛେ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ
ସେଇ କୂଶୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଧାଇଁବାକୁ
ଦିଅ।"
ଯୋୟାବ କହିଲା, "ମୋ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏ ଖବର
ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର? ଏହା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର
ପାଇବ ନାହିଁ।"
23ଅହୀମାସ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ମୁଁ
ଯିବି।"
ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ
ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼।"
ଏହାପରେ ଅହୀମାସ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ କୂଶୀୟକୁ
ଅତିକ୍ରମ କରିଗଲେ।

ଦାଉଦ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ

24ଦାଉଦ ନଗରର ଦୁଇ ଫାଟକର ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିଲେ।
ତା'ପରେ ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ଦ୍ୱାର ଛାତର କାନ୍ଥ ଉପରକୁ ଯାଇ
ଦେଖିଲା ଜଣେ ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସୁଅଛି। 25ପ୍ରହରୀଟି
ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ରାଜା ଦାଉଦ କହିଲେ, "ଯଦି ସେ
ଲୋକଜଣକ ଏକା ଆସୁଅଛି ତେବେ ସେ ଖବର ନେଇ
ଆସିଛି।"
ଲୋକ ଜଣକ ସହରର ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେଲା।
26ପ୍ରହରୀ ଆଉ ଜଣେ ଦୌଡ଼ି ଆସିବାର ଦେଖିଲା। ପ୍ରହରୀ
ଜଣକ ଦ୍ୱାରପାଳକୁ ଡାକି କହିଲା, "ଦେଖ! ଆଉ ଜଣେ
ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଅଛି।"
ରାଜା କହିଲେ, "ସେ ମଧ୍ୟ ଖବର ଆଣୁଅଛି।"
27ପ୍ରହରୀ ଜଣକ କହିଲା, "ମୁଁ ଭାବୁଛି ପ୍ରଥମ ଲୋକଟି
ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍।"
ରାଜା କହିଲେ, "ଅହୀମାସ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ। ସେ
ନିଶ୍ଚିତ ଏକ ଭଲ ଖବର ନେଇ ଆସିଥିବ।"
28ଅହୀମାସ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲା, "ସବୁ ମଙ୍ଗଳ!"
ଅହୀମାସ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପ୍ରଣାମ କଲା।
ଅହୀମାସ କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ। ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଥିଲେ।"
29ରାଜା ପଚାରିଲେ, "ଯୁବକ ଅବଶାଲୋମର ମଙ୍ଗଳ
ତ?"
ଅହୀମାସ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଯୋୟାବ ମୋତେ ଯେତେବେଳେ
ପଠାଇଲେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଏକ ମହା ଲୋକଗହଳି। କିନ୍ତୁ
ଏହା କ'ଣ ଥିଲା ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ।"
30ତା'ପରେ ରାଜା କହିଲେ, "ଏଠାରୁ ପଳାଇ ଆସ ଓ
କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କର।" ଅହୀମାସ ସେଠାରୁ ଯାଇ
ଅନ୍ୟତ୍ର ଠିଆ ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କଲା।
31ଠିକ୍ ତା'ପରେ ସମୟରେ କୂଶୀୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା।
ସେ କହିଲା, "ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁସମ୍ବାଦ
ଅଛି। ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି।"
32ରାଜା କୂଶୀୟକୁ ପଚାରିଲେ, "ଯୁବକ ଅବଶାଲୋମର
ମଙ୍ଗଳ ତ?"
କୂଶୀୟ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କର
ଶତ୍ରୁଗଣ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ସେହି ଯୁବକ
ଅବଶାଲୋମ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ।"
33ଏହାପରେ ରାଜା ଜାଣିଗଲେ ଯେ ଅବଶାଲୋମ ମୃତ।
ରାଜା ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ, ସେ ନଗର ଦ୍ୱାର ଉପରିସ୍ଥ
କୋଠରୀକୁ ଯାଇ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ସେ କୋଠରୀର ଏପଟରୁ
ସେପଟ କ୍ରନ୍ଦନ କରି କରି ବୁଲୁଥାନ୍ତି। ସେ କହୁଥିଲେ, "ହେ
ମୋର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ, ମୋର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ, ମୁଁ
ଆଶା କରୁଥିଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଦଳରେ ମରିଥାନ୍ତି କି! ହାୟ
ମୋର ପୁତ୍ର, ଅବଶାଲୋମ ମୋର ପୁତ୍ର, ଅବଶାଲୋମ।"

ଯୋୟାବ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଲେ

19 ଲୋକମାନେ ଯୋୟାବକୁ ଏ ଖବର ଜଣାଇଲେ।
ସେମାନେ ଯୋୟାବକୁ କହିଲେ, "ଦେଖନ୍ତୁ ରାଜା
ଅବଶାଲୋମ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଶୋକ ମଧ୍ୟ
କରୁଛନ୍ତି।"
2ଦାଉଦଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେଦିନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ
କଲେ। କିନ୍ତୁ ଜୟଲାଭ କରିବାର ଆନନ୍ଦ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ ହେଲା। ଏହା ଥିଲା
ଏକ ଦୁଃଖର ଦିନ, କାରଣ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିବାକୁ
ପାଇଲେ ଯେ, "ରାଜା ତାଙ୍କର ନିଜ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖିତ।"
3ସୈନ୍ୟମାନେ ନଗରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି
ସେମାନଙ୍କର ପରାସ୍ତ ସୈନିକମାନେ ଲଜ୍ଜା ବଶତଃ ନଗରରେ
ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। 4ରାଜା ତାଙ୍କର ମୁହଁକୁ ଢାଙ୍କି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ
କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ,
ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ।"
5ଯୋୟାବ ରାଜ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା,
"ଆପଣ ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ
କରିଛନ୍ତି। ଆପଣ ସେଇ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ
କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ
ଓ ଆପଣଙ୍କର ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି।
6କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଆପଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା
କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆପଣ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି।
ମୁଁ ଆଜି ଦେଖୁଛି, ଯେ ଯଦି ଆଜି ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ

ମରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଅବଶାଲୋମ ଜୀବିତ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଆପଣ
ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତେ। 7ଏବେ ଉଠନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଜନକ କଥା
କୁହନ୍ତୁ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛି ଯେବେ
ଆପଣ ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ରାତ୍ରିରେ
ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କେହି ଜଣେ ହେଲେବି ରହିବେ ନାହିଁ।
ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ଯୌବନକାଳାବଧି ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ
ଅମଙ୍ଗଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଘଟିଅଛି ସେଗୁଡିକରୁ ହିଁ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣା
ବଡ ହେବ।"

8ଏହାପରେ ରାଜା ଉଠି ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ବସିଲେ, ଏ
ଖବର ଚାରିଆଡେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଗଲା ଯେ ରାଜା ନଗରଦ୍ୱାର
ନିକଟରେ ବସିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ।

ଦାଉଦ ପୁଣିଥରେ ରାଜା ହେଲେ

ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ, ଯେଉଁମାନେ
ଅବଶାଲୋମକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ନିଜ ନିଜ ତମ୍ବୁକୁ
ପଳାୟନ କଲେ। 9ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗର
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
କହିଲେ, "ରାଜା ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ଆମକୁ ସେ ରକ୍ଷା କଲେ। ଦାଉଦ ଅବଶାଲୋମ ଯୋଗୁଁ
ରାଜ୍ୟ ଛାଡି ପଳାଇଛନ୍ତି। 10ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶାଲୋମକୁ
ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ରାଜା କରିଥିଲୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ। ସେ
ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଆଉଥରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା କରିବୁ।"

11ରାଜା ଦାଉଦ ସାଦୋକ୍ ଓ ଅବିୟାଥରଙ୍କୁ ଯାଜକମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ। ଦାଉଦ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ଓ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କୁ କୁହ,
'ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲ
କହନ୍ତି। ତାହେଲେ ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା
ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଅନ୍ତିମ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉଛ?
12ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଭାଇ, ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ମୋର ପରିବାରବର୍ଗ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାରେ କାହିଁକି
ଅନ୍ତିମ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉଛ?' 13ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ଅମାସାକୁ
କୁହ, 'ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ମୋର ପରିବାର ଅଂଶ ସଦସ୍ୟ, ଯଦି
ମୁଁ ଯୋୟାବଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେନାପତି ନ କରେ
ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।'"

14ଦାଉଦ ଏହିପରି ଭାବରେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର
ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ
ଲୋକପରି ଏ କଥାରେ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଯିହୁଦାର
ଲୋକମାନେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ,
ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାସ
ଫେରି ଆସନ୍ତୁ।"

15ତେଣୁ ରାଜା ଦାଉଦ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ।
ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଗିଲଗଲଠାରେ ଭେଟିଲେ ଓ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର କରି ନେଇଗଲେ।

ଶିମିୟି ଦାଉଦଙ୍କୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ

16ବହୂରୀମ ନିବାସୀ ଗେରାର ପୁତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଶିମିୟି
ଶୀଘ୍ର ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। 17ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର
1,000 ଲୋକ ଶିମିୟି ସଙ୍ଗରେ ଆସିଲେ। ସୀବଃ ଶାଉଲ
ପରିବାରର ଦାସ, ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପନ୍ଦର ଜଣ ପୁଅଙ୍କୁ
ଓ କୋଡିଏ ଜଣ ଚାକରଙ୍କୁ ଆଣିଲେ। ଏ ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ।

18ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ରାଜାଙ୍କ
ପରିବାର ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ନଦୀ ପାର କରି ଯିହୁଦାକୁ ଆଣିବାକୁ
ଗଲେ। ରାଜା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କଲେ ଲୋକମାନେ ତାହା
କଲେ। ଯେତେବେଳେ ରାଜା ନଦୀ ପାର ହେଉଥିଲେ, ସେହି
ସମୟରେ ଶିମିୟିର ପୁତ୍ର ଗେରା ରାଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ଆସିଲା। ଶିମିୟି ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ
କଲା। 19ଶିମିୟି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର
ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କରିଥିବା ପାପ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ।
ଆପଣ ଯିରୁଶାଲମ ଗଲାପରେ ମୁଁ ଯେଉଁ କୁକର୍ମ କରିଛି
ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। 20ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ
ପାପ କରିଛି। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଯୋଷେଫର ବଂଶରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମ
ବ୍ୟକ୍ତି, ମୁଁ ଆଜି ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ
ଆସିଲି।"

21କିନ୍ତୁ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶୟ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା,
"ଶିମିୟିକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ମାରିଦେବୁ କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଅଭିଷିକ୍ତକୁ ଶାପ ଦେଇ ଅଛି।"

22ଦାଉଦ କହିଲେ, "ହେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି? ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛ। ଇସ୍ରାୟେଲରେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୃତ୍ୟୁ
ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ଆଜି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲ
ଉପରେ ରାଜା ଅଟେ।"

23ତା'ପରେ ରାଜା ଶିମିୟିକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମରିବ
ନାହିଁ।" ରାଜା ଏହା ଶିମିୟି ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ।

ମଫୀବୋଶତ୍ ରାଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ

24ଶାଉଲଙ୍କର ପୌତ୍ର ମଫୀବୋଶତ୍ ରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟିବା
ପାଇଁ ଆସିଲା। ରାଜା ଯିରୁଶାଲମ ଛାଡ଼ିବା ଦିନଠାରୁ ମଫୀବୋଶତ୍
ତା'ର ଦାଢି କାଟି ନ ଥିଲା। ନିଜର ପାଦ ଧୋଇ
ନଥିଲା, ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ସଫା କରି ନ ଥିଲା।
25ଯେତେବେଳେ ମଫୀବୋଶତ୍ ରାଜାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରେ
ଦେଖା କଲା, "ରାଜା ପଚାରିଲେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ ସହିତ
ଗଲ ନାହିଁ?"

26ମଫୀବୋଶତ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମହାରାଜ, ମୋର ଦାସ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କଲା। ମୁଁ ତ
ଛୋଟା ତେଣୁ ମୁଁ ମୋ ଦାସ ସୀବଃକୁ କହିଲି, 'ଏକ ଗଧ
ସଜାଇବା ପାଇଁ, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଯାଇ ମୋର ରାଜାଙ୍କୁ
ଦେଖା କରିବି।' 27କିନ୍ତୁ ମୋର ଦାସ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା
କଲା। ସେ ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଓ ସେ ଆପଣଙ୍କ

ଆଗରେ ମୋର ଅପବାଦ କରିଅଛି। କିନ୍ତୁ ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ଓ ମହାରାଜ, ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ
ଦୂତପରି, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ତାହା
କରନ୍ତୁ। 28ଆପଣ ମୋର ଜେଜେବାପାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ
ହତ୍ୟା କରି ପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ତାହା କଲେ ନାହିଁ।
ତଥାପି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାସକୁ ନିଜ ମେଜରେ
ଭୋଜନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ। ଏହି
ହେତୁ ଏବେ ମହାରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ ଆପତ୍ତି କରିବା
ପାଇଁ ମୋର କେଉଁ ଅଧିକାର ଅଛି?"
29ରାଜା ମଫୀବୋଶତକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ୟା
ବିଷୟରେ ଆଉ କିଛି କୁହ ନାହିଁ। ମୁଁ କହୁଅଛି ତୁମ୍ଭେ ଓ
ସୀବଃ ସେହି ଭୂମିକୁ ବାଣ୍ଟି ନିଅ।"
30ମଫୀବୋଶତ୍ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେଉ, ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମହାରାଜା, ଆପଣ ନିରାପଦରେ ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି,
ତାହାହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ। ତେଣୁ ସୀବଃ ସବୁକିଛି ନେଇଯାଉ।"

ଦାଉଦ ବର୍ସିଲ୍ଲୟକୁ ନିଜ ସହିତ ଆସିବାକୁ କହିଲେ

31ଗିଲୟଦୀୟ ବର୍ସିଲ୍ଲୟ ରୋଗଲୀମରୁ ଆସିଲା। ସେ
ରାଜାଙ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର କରାଇ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପାର ହୋଇଗଲା। 32ବର୍ସିଲ୍ଲୟ ଜଣେ ଅତି
ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା।
ସେ ଅତି ବଡଲୋକ ଥିବାରୁ ରାଜା ମହନୟିମରେ ଥିବାବେଳେ
ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରି ସମସ୍ତ ଯୋଗାଉ ଥିଲା। 33ଦାଉଦ
ବର୍ସିଲ୍ଲୟକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ନଦୀ ପାର ହୋଇ
ଆସ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିପାଳନ
କରିବ।"
34କିନ୍ତୁ ବର୍ସିଲ୍ଲୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି
ମୋର କେତେ ବୟସ? ଆପଣ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ
ସହିତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇପାରିବ? 35ମୁଁ ଅଶି ବର୍ଷର ଜଣେ
ବୃଦ୍ଧ। ମୁଁ ଭଲମନ୍ଦ ବାରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦକ୍ଷ। ମୁଁ ଯାହା
ଭୋଜନ କି ପାନକରେ କ'ଣ ତହିଁର ସ୍ୱାଦ ଭଲ ଭାବରେ
ବାରିପାରେ? ମୁଁ ଗାୟକ କି ଗାୟିକାମାନଙ୍କର ସ୍ୱର
ବାରିପାରେ? ତେବେ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାର ସ୍ୱରୂପ ହେବ? 36ଆପଣଙ୍କ ଦାସ
କେବଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବ, ମୁଁ
ଏତେଗୁଡିଏ ସାମଗ୍ରୀ ଦରକାର କରେ ନାହିଁ। ଯାହା ଆପଣ
ମୋତେ ପୁରସ୍କୃତ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। 37ମୋତେ
ଦୟାକରି ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେମନ୍ତ ନିଜ ନଗରରେ
ମୋର ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କ କବର ନିକଟରେ
ମରିବ। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସକୁ ଫେରିଯିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ। ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କିମ୍ହମକୁ ଦେଖନ୍ତୁ,
ସେ ମୋହର ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପାର ହୋଇ
ଯାଉ, ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ତାହା
ତା'ପ୍ରତି କରନ୍ତୁ।"
38ତା'ପରେ ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କିମ୍ହମ୍ ମୋ
ସଙ୍ଗେ ପାରହୋଇ ଯିବ। ମୁଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଦୟା
ଦେଖାଇବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସବୁକିଛି କରିବ।"

ଦାଉଦ ଗୃହକୁ ଫେରିଲେ

39ରାଜା ବର୍ସିଲ୍ଲୟକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ବିଦାୟ ଦେଲେ ଓ
ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ବର୍ସିଲ୍ଲୟ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା ଓ ରାଜା ଓ
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲେ।
40ରାଜା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଗିଲ୍‌ଗଲକୁ ଗଲେ ଓ
କିମ୍ହମ୍ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପାର ହୋଇଗଲେ। ପୁଣି ଯିହୁଦାର
ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ
ଘେନି ଆସିଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କଲେ

41ଏଥିରେ ଦେଖ ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃବର୍ଗ
ଯିହୁଦା ଲୋକେ କି ହେତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଚୋରି କରି ନେଲେ।
ଆଉ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିଜନ ବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ଦାଉଦଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର କରି
ଆଣିଲେ? ସେତେବେଳେ ଦାଉଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ।"
42ତହୁଁ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
ଅଟନ୍ତି। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧ କରୁଅଛ?
ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚରେ କିଛି ଖାଇ ନାହୁଁ କିମ୍ବା ରାଜା
ଆମ୍ଭକୁ ଭେଟି ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି?"
43ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ,
"ଦାଉଦଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ଅଧିକାର ଅଛି*।
ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର
ଅଧିକ। ତେବେ ରାଜାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରାମର୍ଶ କାହିଁକି ନେଇନାହିଁ ଓ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହେୟଜ୍ଞାନ
କଲ?"
କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଟାଣ ବାକ୍ୟ କହିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟଠାରୁ
ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଧିକ ଟାଣ ଥିଲା।

ଶେବଃ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଦାଉଦଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଲେ

20 ସେ ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃ
ନାମରେ ଜଣେ ପାପାଧମ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲା,
ପୁଣି ସେ ତୂରୀ ବଜାଇ କହିଲା,
"ଦାଉଦଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ।
ଯିଶୀର ପୁତ୍ରଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ। ହେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ବୁକୁ ଚାଲ।"
2ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କଲେ ଓ ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃର ଅନୁସରଣ କଲେ। ମାତ୍ର
ଯର୍ଦ୍ଦନଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଆପଣା

ଦାଉଦଙ୍କଠାରେ ... ଅଛି ଯିହୁଦା ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନ ଦୁଇଟି ପାରିବାରିକ ଗୋଷ୍ଠୀ। ଯେପରି ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ ଭାଗ ହେଲା, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦଶ ପରିବାର ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡିକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ରାଜ୍ୟରେ ରହିଲେ।

ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ। 3ଦାଉଦ ଯିରୂଶାଲମସ୍ଥ ଆପଣା
ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ପୁଣି ରାଜା ଆପଣାର ଦଶ
ଉପପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଗୃହ ଜଗିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୃହରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗାଇଲେ। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସହ
ସହବାସ କଲେ ନାହିଁ। ଏଣୁ ସେମାନେ ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବୈଧବ୍ୟ ଦଶାରେ ରହିଲେ।
4ତା'ପରେ ରାଜା ଅମାସାକୁ କହିଲେ, "ତିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ।"
5ତହିଁରେ ଅମାସା ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଏକତ୍ର
କରିବାକୁ ଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ନିରୂପିତ ସମୟରୁ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ
କଲା।

ଶେବଃକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦାଉଦ ଅବୀଶୟକୁ କହିଲେ

6ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଅବୀଶୟକୁ କହିଲେ, "ଏବେ ଅବଶାଲୋମ
ଅପେକ୍ଷା ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଅନିଷ୍ଟ
କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପଛେ
ପଛେ ଯାଅ, ନୋହିଲେ ସେ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ କୌଣସି
ନଗରକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପଳାଇବ।"
7ତେଣୁ ଯୋୟାବ ଯିରୂଶାଲମ ଛାଡ଼ି ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃର
ପଛେ ଗୋଡାଇଲା। ଯୋୟାବ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଲୋକ,
କରେଥୀୟ, ପଲେଥୀୟ ଓ ସମସ୍ତ ବୀରମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ
ବାହାରିଲେ।

ଯୋୟାବ ଅମାସାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ

8ସେମାନେ ଗିବୀୟୋନସ୍ଥ ବୃହତ ପ୍ରସ୍ତର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲାବେଳେ ଅମାସା ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯୋୟାବ ଆପଣା ପରିହିତ ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର ଭିଡି ପିନ୍ଧିଥିଲା। ତହିଁ
ଉପରେ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ ଓ କୋଷବଦ୍ଧ ଖଡ୍ଗ ତାହାର କଟି
ଦେଶରେ ବନ୍ଧାଥିଲା। ପୁଣି ସେ ଯାଉ ଯାଉ ତାହା ପଡିଗଲା।
ତେଣୁ ଯୋୟାବ ଏହାକୁ ଉଠାଇଲା ଓ ଧରିଲା। 9ଯୋୟାବ
ଅମାସାକୁ ପଚାରିଲା, "କି ଭାଇ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ?"
ତହୁଁ ଯୋୟାବ ଅମାସାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର
ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତାହାର ଦାଢି ଧରିଲା। 10ମାତ୍ର ଯୋୟାବର
ହସ୍ତସ୍ଥିତ ଖଡ୍ଗ ପ୍ରତି ଅମାସା କିଛି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲା ନାହିଁ। ଏବଂ
ଯୋୟାବ ସେହି ଖଡ୍ଗରେ ତା'ର ଉଦରକୁ ଆଘାତ କରି
ତାହାର ଅନ୍ତବୁଜୁଳା କାଢି ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲା। ସେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଆଘାତ କଲା ନାହିଁ। ସେଥିରେ ହିଁ ସେ ମରି
ଯାଇଥିଲା। ତା'ପରେ ଯୋୟାବ ଏବଂ ତାହାର ଭାଇ ଅବୀଶୟ
ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃ ପଛରେ ଗୋଡାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଶେବଃର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଲାଗି ରହିଲେ

ଯୋୟାବ ଓ ତା'ର ଭ୍ରାତା ଅବୀଶୟ ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର
ଶେବଃର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡାଇଲେ। 11ଯୋୟାବର ଜଣେ
ଯୁବା ଲୋକ ଅମାସାଙ୍କ ଶରୀର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ
କହିଲା, "ଯେଉଁମାନେ ଯୋୟାବକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କ ପକ୍ଷ, ସେମାନେ ଯୋୟାବର ପଛେ ପଛେ ଯାଆନ୍ତୁ।"
12ସେ ସମୟରେ ଅମାସା ରାଜପଥ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ
ରକ୍ତରେ ଲଟପଟ ହୋଇ ପଡିଥିଲା। ପୁଣି ସେହି ଯୁବକ
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖି ଅମାସାକୁ ରାଜପଥରୁ
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇଗଲା। ତା'ପରେ ସେ ତାହା ଉପରେ ଏକ
ବସ୍ତ୍ର ଘୋଡାଇ ଦେଲା। ଯେତେ ଲୋକ ତା'ର ନିକଟ ଦେଇ
ଆସିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖନ୍ତେ ସେ ତାହା
ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ବସ୍ତ୍ର ପକାଇଦେଲା। 13ଅମାସାକୁ ରାଜ ପଥରୁ
ନେଇ ଗଲାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃର
ପଛେ ଗୋଡାଇବା ପାଇଁ ଯୋୟାବର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ।

ଶେବଃ ବୈଥମାଖାସ୍ଥିତ ଆବେଲକୁ ପଳାୟନ କଲେ

14ଶେବଃ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ଆବେଲ, ବୈଥମାଖା ଗମନ କଲା। ସମସ୍ତ ବେରୀୟମାନେ
ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଓ ତା'ର ପଛେ ପଛେ ଗମନ କଲେ।
15ଯୋୟାବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ
ବୈଥମାଖାସ୍ଥିତ ଆବେଲରେ ତାଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ନଗର
ନିକଟରେ ଏକ ଢିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ତାହା ଗଡପାଚେରୀ
ପାଖରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା, ତହିଁରେ ଯୋୟାବର ସମସ୍ତ
ସଙ୍ଗୀଲୋକ ପାଚେରୀ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ
ଲାଗିଲେ।
16ସେତେବେଳେ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବୁଦ୍ଧିମତି ସ୍ତ୍ରୀ ଡାକି
କହିଲା, "ଶୁଣ ଶୁଣ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି ଯୋୟାବକୁ ଏସ୍ଥାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାକୁ କୁହ। ମୁଁ ତା' ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"
17ଯୋୟାବ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ
ଗଲା। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଯୋୟାବ?"
ଯୋୟାବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ମୁଁ ଯୋୟାବ ଅଟେ।"
ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ମୋ କଥା ଟିକେ
ଶୁଣ।"
ଯୋୟାବ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୁଣୁଅଛି।"
18ତା'ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ପୂର୍ବକାଳରେ
ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ, 'ଲୋକେ ଆବେଲ୍‌ରେ ସାହାଯ୍ୟ
ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଦରକାର କଲେ
ତାହା ପାଇପାରିବେ।' 19ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଶାନ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଖୋଜୁଛ। ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଅଟେ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ?"
20ଯୋୟାବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ କୌଣସି ଜିନିଷ ଧ୍ୱଂସ
କରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସହର ଧ୍ୱଂସ କରିବାର
ଦରକାର ନାହିଁ। 21କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ସହରରେ ଇଫ୍ରୟିମ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଛି ଯାହାର ନାମ ଶେବଃ, ସେ
ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର। ସେ ରାଜାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଅଛି। ତାକୁ
ମୋତେ ଦିଅ ମୁଁ ଏଠାରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ।"
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି ପ୍ରାଚୀର
ଦେଇ ତା'ର ମସ୍ତକ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପକାଯିବ।"

22ତା'ପରେ ସେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞତାର
ସହିତ କହିଲା। ଲୋକମାନେ ବିଖ୍ରିର ପୁତ୍ର ଶେବଃର ମୁଣ୍ଡ
କାଟି ପ୍ରାଚୀର ଉପର ଦେଇ ଯୋୟାବ ନିକଟକୁ ଫୋପାଡି
ଦେଲେ।
ତେଣୁ ଯୋୟାବ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଓ
ସୈନ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ବୁକୁ ପଳାୟନ କଲେ, ଯୋୟାବ
ଯିରୁଶାଲମକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କର କର୍ମଚାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ

23ସେ ସମୟରେ ଯୋୟାବ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସୈନ୍ୟଦଳର ଦଳପତି ଥିଲେ। ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ
କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। 24ଅଦୋରାମ୍
ବେଠି କର୍ମ ଓ କର ଆଦାୟ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା
ଏବଂ ଅହୀଲୂଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ ଯେ କି ଥିଲା ଜଣେ
ଇତିହାସ ଲେଖକ। 25ଶିବା ଥିଲା ଲେଖକ, ପୁଣି ସାଦୋକ୍
ଓ ଅବୟାଥର ଯାଜକ ଥିଲେ। 26ଯାୟୀରୀୟ ଈରା ମଧ୍ୟ
ଦାଉଦଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯାଜକ ଥିଲା।

ଶାଉଲଙ୍କର ପରିବାର ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ

21 ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ କ୍ରମାଗତ ତିନିବର୍ଷ
ଧରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା। ଏହି ସମୟରେ ରାଜା ଦାଉଦ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ
କହିଲେ, "ଶାଉଲ ଓ ତା'ର ହତ୍ୟାକାରୀ ବଂଶ ଯୋଗୁ
ଏପରି ହେଉଛି। ଯେହେତୁ ସେ ଗିବୟୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିଥିଲା।" 2ଗିବୟୋନୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ନ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ଇମୋରୀୟ ବଂଶଧର ଥିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଗିବୟୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। କାରଣ ତାଙ୍କର ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଓ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ୟୋଗୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ।
ରାଜା ଗିବୟୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ।
3ଦାଉଦ ଗିବୟୋନୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପାପ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିପାରିବି, ଯାହା
ଫଳରେ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି
ପାରିବ?"
4ତହିଁରେ ଗିବୟୋନୀୟମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷତି ପୂରଣ ଦେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ସୁନା କି ରୂପା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ କାହାକୁ ହତ୍ୟା
କରିବାର ଅଧିକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାହିଁ।"
ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଚାହିଁବ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା କରିବି।"
5ତହିଁରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଲୋକ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା
କରିଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ନ ରହୁ ଓ ସେଠାରୁ ବିତାଡିତ
ହେଉ। 6ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତଜଣ ପୁରୁଷ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତୁ। ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନୋନୀତ ଶାଉଲର ଗିବୟୋନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍ଗିଇ ଦେବା।"
ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, "ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେବି।"
7ମାତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କର ପୌତ୍ର, ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ମଫୀବୋଶତକୁ
ରାଜା ରକ୍ଷା କଲେ। ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଦାଉଦ ଓ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଶପଥ ଥିଲା। 8କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାଉଲର ଦୁଇ ପୁତ୍ର
ଅର୍ମୋଣି ଓ ମଫୀବୋଶତ୍‌କୁ ଦେଲେ, ଯାହାର ମାତା ଅୟାର
କନ୍ୟା ରିସ୍‌ପା ଥିଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମେରବଙ୍କର
ପାଞ୍ଚପୁତ୍ର ଦେଲେ। ମେରବ ଦାଉଦଙ୍କର କନ୍ୟା ଯିଏକି
ମହୋଲାର ବର୍ସିଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ର ଅଦ୍ରୀୟେଲକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ।
9ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜା ଗିବୟୋନୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
କଲେ। ତହୁଁ ସେମାନେ ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍ଗି ଦେଲେ, ପୁଣି ସେ ସାତଜଣ ଯାକ
ଏକାବେଳେ ମରି ପଡିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଶସ୍ୟଛେଦନ
ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯବ ଛେଦନର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ହତ
ହେଲେ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ରିସ୍‌ପା

10ବର୍ତ୍ତମାନ ଅୟାର କନ୍ୟା ରିସ୍‌ପା ଅଖା ନେଇ ଶସ୍ୟ
ଅମଳ ଋତୁର ଆରମ୍ଭରୁ ବର୍ଷା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଶୈଳ
ଉପରେ ଆପଣା ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରସାରିଲା। ସେ ଦିନରାତି
ସେହି ଶରୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଜଗିବାକୁ ସେଠାରେ ରହିଲା। ଆଉ ସେ
ଦିନବେଳେ ଆକାଶ ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସିବାକୁ
କିଅବା ରାତ୍ରିବେଳେ ବନପଶୁଗଣକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ।
11ଏଥିରେ ଶାଉଲଙ୍କର ଉପପତ୍ନୀ ଅୟାର କନ୍ୟା ରିସ୍‌ପାର
ଏହି କର୍ମ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲା। 12ସେତେବେଳେ
ଦାଉଦ ଯାଇ ଯାବେଶ୍-ଗିଲୟଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଶାଉଲଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ଥି
ନେଲେ। କାରଣ ଗିଲବୋୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ
ବଧ କରିବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବୈଥ୍‌ଶାନ ଛକରେ ଟାଙ୍ଗାଗଲା ଉତ୍ତାରେ ଯାବେଶ୍-
ଗିଲୟଦୀୟମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ତାହା ଚୋରି କରି ନେଇଥିଲେ।
13ଏ ନିମନ୍ତେ ସେ ସେଠାରୁ ଶାଉଲଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଓ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ଥି ଆଣିଲା, ପୁଣି ଲୋକମାନେ
ଟାଙ୍ଗାଯିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥି ସଂଗ୍ରହ କଲେ। 14ଏହାପରେ
ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ଥି
ବିନ୍ୟାମୀନ ଦେଶସ୍ଥ ସେଲାରେ ତାହାର ପିତା କୀଶର କବର
ମଧ୍ୟରେ ପୋତିଲେ। ରାଜା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଲୋକମାନେ
ତାହାସବୁ କଲେ। ତହିଁପରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି
ଦେଶପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ

15ଏହାପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଇଶ୍ରାୟେଲ ସହିତ
ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନେ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ,
କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଦୁର୍ବଳ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲେ। 16ସେ ସମୟ

ଇଶ୍‌ବୀବନୋବ୍ ନାମରେ ତିନିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ପିତ୍ତଳମୟ
ବର୍ଚ୍ଛାଧାରୀ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶ ଜାତ ଜଣେ ନୂତନ ଖଡ୍ଗରେ
ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା।
17ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶୟ ଦାଉଦଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କଲା ଓ
ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲା।
ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆଉ
ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଇସ୍ରାୟେଲର ଏକ ମହାନ ନେତାଙ୍କୁ
ହରାଇବ।”
18ଏହାପରେ ପୁଣିଥରେ ଗୋବରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ତହିଁରେ ହୂଶାତୀୟ ସବ୍‌ଖୟ ଦୀର୍ଘ୍ୟକାୟ
ବଂଶଜାତ ସଫକୁ ବଧ କଲା।
19ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋବରେ
ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ସେଥିରେ ବୈଥ୍‌ଲେହମୀୟ ଯାରେ-ଓରଗୀମର
ପୁତ୍ର ଇଲ୍‌ହାନନ୍ ତନ୍ତ ନରାଜ ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଚ୍ଛାଧାରୀ ଗାଥୀୟ
ଗଲ୍ୟାତକୁ ବଧ କଲା।
20ଏହାପରେ ପୁଣି ଥରେ ଗାଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା,
ସେଠାରେ ଅତି ଦୀର୍ଘକାୟ ପୁଣି ପ୍ରତି ହସ୍ତ ଓ ପାଦରେ ଛଅ
ଛଅ ଅଙ୍ଗୁଳ, ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଚବିଶ ଅଙ୍ଗୁଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଜଣ
ଥିଲା। ସେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶଜାତ। 21ପୁଣି ସେ
ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଶିମିୟିର ପୁତ୍ର
ଯୋନାଥନ ତାହାକୁ ବଧ କଲା।
22ଏହି ଚ୍ୟରିଜଣ ଗାଥରେ ଦୀର୍ଘ୍ୟକାୟ ବଂଶରେ ଜନ୍ମି
ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହତ ହେଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଉଦଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାର ଗୀତ

22 ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାବତୀୟ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରୁ
ଓ ଶାଉଲଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ।
ସେ ସମୟରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଗୀତ
ନିବେଦନ କଲେ।
2ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଶୈଳ ଏବଂ ମୋର ଦୁର୍ଗ, ମୋର
ନିରାପଦସ୍ଥାନ।
3ସେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଶୈଳସ୍ୱରୂପ, ମୁଁ ତାଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିବି, ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଢାଲ,
ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି
ମୋର ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ, ମୋର ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ, ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ,
ସେ ମୋତେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।
4ସେମାନେ ମୋତେ ପରିହାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲି, ସେ ମୋତେ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ
ରକ୍ଷା କଲେ।
5ମୋର ଶତ୍ରୁମାନେ ସର୍ବଦା ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିଛନ୍ତି। ମୃତ୍ୟୁର ଲହରୀ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କଲା, ବନ୍ୟାଜଳ
ମୋତେ ମୃତ୍ୟୁର ଗହ୍ୱରକୁ ନେଇଗଲା।
6କବରର ରଶି ମୋର ଚ୍ୟରିପଟେ ଥିଲା। ମୃତ୍ୟୁର ଫାନ୍ଦ
ମୋହର ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଥିଲା।
7ମୁଁ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି ସହାୟତା ପାଇଁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଡାକିବାକୁ ଲାଗିଲି। ହଁ ମୁଁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡାକିଲି,
ସେ ଆପଣା ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇ ମୋର ଡାକ ଶୁଣିଲେ। ସେ
ମୋର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
8ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଟଳମଳ ଓ କମ୍ପିତ ହେଲା, ସ୍ୱର୍ଗ
ରାଜ୍ୟର ମୂଳଦୂଆ ଟଳମଳ ଓ କମ୍ପିତ ହେଲା, କାରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧିତ ଥିଲେ।
9ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାକରୁ ଧୂଆଁ ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଜ୍ୱଳନ୍ତ
ଅଗ୍ନିଶିଖା ତାଙ୍କର ମୁଖରୁ ବାହାରିଲା। ଜଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ସବୁ
ତାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଗତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।
10ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶର ବକ୍ଷ ଚିରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ
ଆସିଲେ। ସେ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଥିଲା।
11ସେ ଉଡୁଥିଲେ, ସେ କିରୁବଦୂତଗଣ ଉପରେ ଆରୋହଣ
କରି ଉଡ୍ଡୀୟମାନ ହେଲେ। ସେ ବାୟୁର ପକ୍ଷ ଉପରେ
ଦେଖାଗଲେ।
12ସଦାପ୍ରଭୁ କଳା, ଘନ ବାଦଲ ଖଣ୍ଡ ଭିତରେ ଲୁଚି
ଗଲେ, ସତେ ଯେମିତି ଏକ ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଲେ।
ସେ ଘନ ବିଜୁଳି ଯୁକ୍ତ ମେଘ ଭିତରେ ଲୁଚି ଗଲେ।
13ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଜଳନ୍ତ
ଅଗ୍ନିକଣା ସଦୃଶ।
14ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗର୍ଜ୍ଜନ କଲେ। ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ
ସେ ଆପଣା ଶବ୍ଦରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପ୍ରକମ୍ପିତ କଲେ।
15ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ବାଣ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ। ସେ
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଛତ୍ର କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଜୁଳି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ
ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲେ।
16ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗର୍ଜ୍ଜନରେ ତାଙ୍କ ନାସିକାର ପ୍ରଶ୍ୱାସ ବାୟୁରେ
ସମୁଦ୍ରର ଗର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା, ଭୂମଣ୍ଡଳର ମୂଳ ସକଳ
ଅନାବୃତ୍ତ ହେଲା।
17ସଦାପ୍ରଭୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ମୋତେ ହସ୍ତ ବଢାଇ ଉଦ୍ଧାର
କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଗଭୀର ଜଳରୁ ହାତ ବଢାଇ
ମୋତେ ଟେକି ଆଣିଲେ।
18ମୋର ଶତ୍ରୁମାନେ ମୋଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ
ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ମୋର ଶତ୍ରୁମାନେ ମୋ ପ୍ରତି
ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ରକ୍ଷା
କଲେ।
19ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲି ମୋର ଶତ୍ରୁମାନେ
ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା
କରିବାକୁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ।
20ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ମୋତେ
ରକ୍ଷା କଲେ, ସେ ମୋତେ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ।
21ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପୁରସ୍କୃତ କରିବେ, କାରଣ ଯାହା
ଠିକ୍ ମୁଁ ତାହା ହିଁ କଲି, ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କରି ନଥିଲି, ତେଣୁ
ସେ ମୋ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ମଙ୍ଗଳ କରିବେ।
22କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରେ। ମୁଁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରି ନଥିଲି।
23ମୁଁ ସବୁବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ମାନ ଅସିଛି। ମୁଁ
ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରେ।
24ମୁଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ମଳ ରଖେ।

25ତେଣୁ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସରଳ ତଥା ନିରପରାଧ ଅଟେ। ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ୍ କରି ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ମୋ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ମଙ୍ଗଳ କରିବେ।

26ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯଦି କେହି ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭଲପାଏ, ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ଭଲ ପାଇବ। ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ନିର୍ମଳ ଅନୁରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସେହିପରି ପ୍ରତିଦାନ ଦିଅ।

27ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ୍ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ ତଥା ନିର୍ମଳ ହୃଦୟର ତୁମ୍ଭେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଅଟ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଚତୁର ଅଟ।

28ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର କିନ୍ତୁ ଗର୍ବୀ ଓ ଅହଂକାରୀର ଦର୍ପକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କର।

29ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରଦୀପ। ମୋର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକମୟ କରିବ।

30ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଲଢିପାରେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ଶତ୍ରୁର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଚଢିଯାଇପାରେ।

31ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅତୁଳନୀୟ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସୁପରୀକ୍ଷିତ, ସେ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ରିତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।

32ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାଁନ୍ତି? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଶୈଳ ନାହିଁ?

33ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଦୃଢ ଦୁର୍ଗ। ସେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

34ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ହରିଣୀଠାରୁ ଅଧିକ ବେଗରେ ଦୌଡିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେ ମୋତେ ସ୍ଥଳରେ ସୁଦୃଢ କରନ୍ତି।

35ସେ ମୋତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ମୋର ବାହୁଗୁଡିକ ଏକ ଶକ୍ତ ଧନୁକୁ ବଙ୍କେଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଳିଷ୍ଠ।

36ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷା କଲ ଏବଂ ଜିତିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କଲ।

37ମୋର ଗୋଡ ଓ ଗଣ୍ଠିକୁ ଦୃଢ କର, ତେଣୁ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହେବି ନାହିଁ ଏବଂ ପଡିବି ନାହିଁ।

38ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡାଇବି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ ନ କରିବା ଯାଏ। ସେମାନେ ବିନାଶ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଫେରିବି ନାହିଁ।

39ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛି। ସେମାନେ ପୁନରାୟ ଉଠିପାରି ନାହାଁନ୍ତି। ହିଁ, ସେମାନେ ମୋର ପାଦତଳେ ପଡି ଅଛନ୍ତି।

40ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଳଶାଳୀ କରିଛ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟରେ ପକାଇ ଦେଇଛ।

41ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦେଇଛ ମୋର ଶତ୍ରୁର ବେକକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଓ ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛି।

42ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସି ନଥିଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ।

43ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳିଲି, ମୁଁ ସଡକରେ କାଦୁଅ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳିଲି। ସେମାନଙ୍କୁ ଛତରାଇ ଦେଲି,

44ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର। ମୋତେ ସେହିସବୁ ରାଜ୍ୟର ନେତା କର। ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ, ସେମାନେ ମୋର ସେବା କରିବେ।

45ବିଦେଶୀମାନେ ମୋତେ ମାନିବେ। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଶୁଣିବେ, ସେମାନେ ମୋର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବେ।

46ସେମାନେ ଭୟରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବେ। ସେମାନେ ଲୁଚିଥିବା ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଭୟରେ ଥରହର ହୋଇ ବାହାରି ଆସିବେ।

47ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ, ମୁଁ ମୋର ଶୈଳକୁ ପ୍ରଶଂସା କରେ। ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ। ସେ ହିଁ ସେଇ ଶୈଳ ଯିଏ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।

48ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ତରଫରୁ ପରିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି। ସେ ଦେଶଗୁଡିକୁ ମୋର ଶାସନାଧିନ କରନ୍ତି।

49ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲ।

50ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋର ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରେ। ସେହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଜୟଗାନ କରି ଗୀତ ଗାଏ।

51ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନିଜର ରାଜାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ସେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଦୟା ଦେଖାଇଛନ୍ତି।

ଦାଉଦଙ୍କର ଶେଷ ବାକ୍ୟ

23 ଏଗୁଡିକ ଦାଉଦଙ୍କର ଶେଷ କଥା, ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ କହନ୍ତି, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯିଏକି ଯାକୁବଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଭିଷିକ୍ତ ଏବଂ ଯିଏ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୁମଧୁର ଗାୟକ କହନ୍ତି,

2ମୋ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା କହିଲେ, ଓ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ଜିହ୍ୱାରେ ଥିଲା।

3ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଶୈଳ ମୋତେ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରେ, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟରେ ଓ ଭକ୍ତିରେ ଶାସନ କରେ।

4ଏହ ଲୋକ ଉଦତ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଦପ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳମାନ
ହେବ। ସେ ଲୋକ ବାଦଲ ବହୀନ ପ୍ରଭାତ ତୁଲ୍ୟ, ବୃଷ୍ଟି
ହୋଇଯାଇଥିବା ଆକାଶ ତୁଲ୍ୟ, ଯେଉଁ ବୃଷ୍ଟି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଘାସକୁ
ବଢାଏ।"
5ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ପରବାରକୁ ଶକ୍ତଶାଳୀ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ
କର ଅଛନ୍ତ ଏବଂ ଚରଦନ ପାଇଁ ମୋ ସହତ ଏକ ନୟିମ
କରଛନ୍ତ। ଏହ ନୟିମଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ। ସେ
ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ବଜିୟ ଦେବେ ଓ ମୁଁ ଯାହା ଆଶା
କରୁଛ ଦେବେ।
6କନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନେ କଣ୍ଟା ତୁଲ୍ୟ। ସାଧାରଣତଃ
ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତରେ କଣ୍ଟା ଧରନ୍ତ ନାହିଁ,
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦଅନ୍ତ।
7ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ତାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରବ, ଲୌହ ଓ
କାଠର ବର୍ଚ୍ଛାଦଣ୍ଡରେ ସେମାନେ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ହଁ
ସେଗୁଡ଼କ କଣ୍ଟା ତୁଲ୍ୟ। ସେଗୁଡ଼କ ନଆଁରେ ପୋଡାଯିବ।

ତିନ ମହାଯୋଦ୍ଧା

8ଦାଉଦ କହଲେ ଏଗୁଡ଼କ ସେହ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କର
ତାଲକା, ଯେଉମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ଥିଲେ। ତଖମୋନୀୟ
ଯୋଶେବ୍ ବଶେବତ୍ ବଶେଷତଃ ଦଳର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ
ଏକ କାଳନ 800 ଲୋକକୁ ବର୍ଚ୍ଛାରେ ବଧ କରଥିଲା।
9ତା'ପରେ ଅହୋହୀୟ ବଂଶଜ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର,
ଦାଉଦଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ତିନଜଣ ଶକ୍ତଶାଳୀ ବୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ମୁକାବୁଲା କଲେ, ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ କନ୍ତୁ ଇସ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନେ ଦୌଡ ପଳାଇଲେ। 10ସେ ଉଠିଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ଆକ୍ରମଣ କଲେ। କନ୍ତୁ ସେ ଖଣ୍ଡାଟିକୁ ଶକ୍ତ ଭାବରେ ଧର
ଯୁଦ୍ଧ କରବା ଜାରି ରଖିଲେ। ପୁଣି ସେହଦନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ
ବରାଟ ଜୟ କରାଇଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଲୁଣ୍ଠନ
କରବାକୁ ଅନୁସରଣ କଲା।
11ତା'ପରେ ହରାରୀୟ ଆଗିର ପୁତ୍ର ଶମ୍ମୟ ସେଠାରେ
ଥିଲା ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କୌଣସି ମସୂର ପୂର୍ଣ୍ଣ
କ୍ଷେତ୍ର ନକଟରେ ଏକତ୍ର ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। କନ୍ତୁ
ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ପଳାୟନ କଲେ।
12କନ୍ତୁ ଶମ୍ମ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାହା ରକ୍ଷା କଲା
ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା। ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାଜୟ
ସାଧନ କଲେ।
13ତା'ପରେ ରାଜାଙ୍କର ବଶେଷ ଦଳର ତିନଜଣ ଲୋକ
ଶସ୍ୟ ଅମଳ ସମୟରେ ଗଲେ ଓ ଅଦୁଲ୍ଲମ ଦାଉଦଙ୍କ
ନକଟକୁ ଗଲେ। ସେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ
ରଫାୟୀମ ତଳ ଭୂମିରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କରଥିଲେ।
14ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଦାଉଦ ଦୁର୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରହରୀ ସୈନ୍ୟଦଳ ବୈଥ୍ଲେହମରେ ଥିଲେ।
15ଦାଉଦ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ କହଲେ, "ଆଃ କେହ ବୈଥ୍ଲେହମରେ
ନଗରଦ୍ୱାର ନକଟସ୍ଥ କୂଅରୁ ଜଳ ଦଅନ୍ତା କ।"
16ତହିଁରେ ସେହ ତିନ ବୀର ରାସ୍ତାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପଶିଯାଇ ବୈଥ୍ଲେହମ ନଗରଦ୍ୱାର
ନକଟସ୍ଥ କୂଅରୁ ପାଣି ଆଣିଲେ। ମାତ୍ର ସେ ତହିଁରୁ ପିଇବାକୁ
ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଢାଳ
ଦେଲେ। 17ଦାଉଦ କହଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ନଶ୍ଚୟ
ଏହ ପାଣି ପିଇବ ନାହିଁ। ଏହା ସେହ ମଣିଷର ରକ୍ତ ପିଇବା
ପର ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଉତ୍ସର୍ଗ କର ଦେଲେ।" ଏଥିପାଇଁ ଦାଉଦ ପାଣି ପିଇବା ପାଇଁ
ମନା କରଥିଲେ। ଏହପର କର୍ମ ସେହ ତିନ ବୀର
କରଥିଲେ।

ଅନ୍ୟ ସାହସିକ ସୈନ୍ୟ

18ସେହ ତିନ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ,
ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅବୀଶୟ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ 300
ଲୋକ ବରୁଦ୍ଧରେ ନଜର ବର୍ଚ୍ଛା ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରଥିଲା। ଏଣୁ ସେ ଏହ ତିନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଖ୍ୟାତ ହେଲା।
19ସେ ଏହ ତିନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା। ଏହ ହେତୁ ସେ
ସେମାନଙ୍କର ସେନାପତି ହେଲା। ତଥାପି ସେ ପ୍ରଥମ ତିନଜଣଙ୍କ
ତୁଲ୍ୟ ନ ଥିଲା।
20ତା'ପରେ ସେଠାରେ ଜଣେ ଯିହୋୟାଦର ପୁତ୍ର ବନାୟ
ଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ବକ୍ରମି ପୁରୁଷର
ପୁତ୍ର। ସେ କବ୍ସେଲୀୟର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ। ବନାୟ ବହୁତ
ସାହସୀକ କାର୍ଯ୍ୟ କରଥିଲେ। ସେ ମୋୟାବୀୟ ଅରୀୟଲର
ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ କଲା। ଦନେ ଏକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ
ବରଫ ପଡୁଥିଲା, ବନାୟ ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଏକ ସିଂହକୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। 21ବନାୟ ଏକ ମିଶ୍ରୀୟ ମହାପୁରୁଷଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା।
ସେହ ମିଶ୍ରୀୟ ଜଣଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ବର୍ଚ୍ଛା ଥିଲା କନ୍ତୁ
ବନାୟର ହାତରେ ଏକ ଯଷ୍ଟି ଥିଲା, ବନାୟ ତା'ର ହାତରୁ
ବର୍ଚ୍ଛା ଛଡାଇ ଆଣିଲା ଓ ତା'ର ବର୍ଚ୍ଛାରେ ତାକୁ ବଧ କଲା।
22ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଏହପର ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
କଲା ଏବଂ ସେ ଏହ ତିନ ବୀରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଖ୍ୟାତ
ଥିଲା। 23ବନାୟ ତିରଶ ଜଣ ବୀର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଖ୍ୟାତ
ଥିଲା। ତଥାପି ସେ ପ୍ରଥମ ତିନଜଣ ବୀରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ନଥିଲା।
ଆଉ ଦାଉଦ ତାକୁ ନଜର ପ୍ରହରୀ ଦଳ ଉପରେ ନଯୁକ୍ତ
କଲେ।

ତିରଶ ଜଣ ମହାଯୋଦ୍ଧା

24ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅସାହେଲ ଉକ୍ତ ତିରଶ ଜଣ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲା। ସେହ ତିରଶ ଜଣ ବୀରମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବୈଥ୍ଲେହମସ୍ଥ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ହାନନ୍ ଥିଲା।
25ହରୋଦୀୟ ଶମ୍ମ, ହରୋଦୀୟ ଇଲୀକା, 26ପଲ୍ଟୀୟ
ହେଲସ୍, ତକୋୟୀୟ ଇକ୍କେଶର ପୁତ୍ର ଈରା, 27ଅନାଥୋତୀୟ
ଅବୀୟେଷର, ହୂଶାତୀୟ ମବୁନ୍ନୟ, 28ନଟୋଫାତୀୟରୁ ସଲ୍ମୋନ୍,
ଅହୋହୀୟ ମହରୟ, 29ନଟୋଫାତୀୟ ବାନାର ପୁତ୍ର ହେଲବ,
ବନ୍ୟାମୀନ ବଂଶୀୟ ଗିବୟା ନବାସୀ ରୀବୟର ପୁତ୍ର ଇତ୍ତୟ।
30ପିରୟାଥୋନୀୟ ବନାୟ, ଗାଶ-ନଦୀତୀର ନବାସୀ
ହଦୟ, 31ଅର୍ବତୀୟ ଅବୟଲ୍ବୋନ, ବରହୂମୀୟ ଅସ୍ମାବତ୍,

32ଶାଲ୍‌ବୋନୀୟ ଇଲୀୟହବା, ଯାଶେନର ପୁତ୍ରଗଣ, ଯୋନାଥନ
33ହରାରୀୟ ଶମ୍ମ, ଅରାରୀୟ ଶାରରର ପୁତ୍ର ଅହୀୟାମ,
34ମାଖାତୀୟର ପୌତ୍ର ଅହସ୍‌ବୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫେଲଟ୍,
ଗୀଲୋନୀୟ ଅହୀଥୋଫଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାମ, 35କର୍ମିଲୀୟ
ହିଷ୍ରୟ, ଅର୍ବୀୟ ପାରୟ, 36ସୋବା ନିବାସୀ ନାଥନର ପୁତ୍ର
ଯିଗାଲ, ଗାଦୀୟ ବାନୀ, 37ଅମ୍ମୋନୀୟ ସେଲକ, ସରୁୟାର
ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ବେରୋତୀୟ ନହରୟ, 38ଇଥ୍ରୀୟ
ଈରା, ଇଥ୍ରୀୟ ଗାରେବ୍, 39ହିତ୍ତୀୟ ଊରିୟ, ସର୍ବସୁଦ୍ଧା
ସଇଁତିରିଶ ଜଣ।

ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବାପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ

24 ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ
କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେଇଲେ। ତେଣୁ
ଦାଉଦ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ଯାଅ, ଇସ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାକୁ
ଗଣନା କର।"

2ରାଜା ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ସେନାପତି ଯୋୟାବଙ୍କୁ ଡାକି
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଗଣନା କର। ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
ଜାଣି ପାରିବି।"

3କିନ୍ତୁ ଯୋୟାବ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ ଯେତେ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ
100 ଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ଓ ମୋ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ
ତାହା ଦେଖୁ। କାହିଁକି ରାଜା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଚାହାନ୍ତି?"

4ରାଜା ଦାଉଦ ଗୁରୁତର ସହକାରେ ଆଦେଶ ଦେଲେ
ଯୋୟାବ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କୁ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣିବା
ପାଇଁ। ତେଣୁ ଯୋୟାବ ଓ ସେନାଧକ୍ଷମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରୁ
ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଗଲେ। 5ସେମାନେ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାରହୋଇ ଗଲେ। ସେମାନେ ଅରୋୟେରରେ
ସେନା ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସହରର
ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହିଲା। ସହରଟି ଗାଦ ଉପତ୍ୟକାର
ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଯାହାକି ଯାସେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ
ଥିଲା।

6ତା'ପରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଗିଲୀୟଦ୍‌କୁ ଓ
ତହତୀମ୍ ହଦ୍‌ଶି ଦେଶକୁ ଗଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ବୁଲି
ସୀଦୋନକୁ ଆସିଲେ। 7ସେମାନେ ସୋର ଗଡରେ ଓ
ହିବ୍ବୀୟମାନଙ୍କ ଓ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରୀରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ବେରଶେବାରେ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳକୁ
ବାହାରି ଗଲେ। 8ଏହା ତାଙ୍କୁ 9 ମାସ 20 ଦିନ ସମୟ
ଲାଗିଲା। ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି
ଆସିଲେ।

9ଯୋୟାବ ରାଜାଙ୍କୁ ଗଣନାର ଚିଠା ଦେଲେ। ଇସ୍ରାୟେଲରେ
ଖଡ୍ଗଧାରୀ 8,00,000 ବଳବାନ ଲୋକ ଓ ଯିହୁଦାର
5,00,000 ଲୋକ ଥିଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡମାନ ଦେଲେ

10ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲାପରେ
ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଏହି କର୍ମ କରିବାରେ ମୁଁ ମହାପାପ କରିଅଛି। ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ନିଜ ଦାସର ପାପ
କ୍ଷମା କର। କାରଣ ମୁଁ ଅତି ମୂର୍ଖର କର୍ମ କରିଅଛି।"

11ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ପ୍ରଭାତରେ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କଲେ
ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କ ଦର୍ଶକ ଗାଦ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 12ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାଦ୍‌କୁ
କହିଲେ, "ଦାଉଦ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା
କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ତିନି କଥା ରଖିଅଛୁ ସେଥି
ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ କରନ୍ତୁ। ତାହା ହିଁ
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କରିବୁ।'"

13ଗାଦ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି
ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ବାଛ।

1, ତୁମ୍ଭପାଇଁ, ତୁମ୍ଭ ଦେଶପାଇଁ ସାତବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ।

2, ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ତିନି ମାସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡାଇବେ।

3, ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ମହାମାରୀ ହେବ।

ଏହି ସବୁ କଥା ବିଷୟରେ ଭାବ ଏବଂ ଏହି ତିନିକଥାରୁ
ଗୋଟିକୁ ବାଛ। ଏବଂ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପସନ୍ଦ ଜଣାଇ
ଦେବି। ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।"

14ଦାଉଦ ଗାଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ କି ଅସୁବିଧାରେ
ପଡିଗଲି। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ
ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ମଣିଷ ହାତରେ ଦଣ୍ଡ ନ ଦିଅନ୍ତୁ।"

15ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ।
ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ
ରହିଲା। ତେଣୁ ଦାନଠାରୁ ବେର୍‌ଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 70,000
ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। 16ଦୂତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ଆଡକୁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ। କିନ୍ତୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକର୍ମ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିଅଛ ତାହା
ଯଥେଷ୍ଟ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ନତ କର।" ଏହି ସମୟରେ ସେହି
ଦୂତ ଯିବୂଷୀୟ ଅରୌଣାରେ ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ
ଥିଲା।

ଦାଉଦ ଅରୌଣାର ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନକୁ କିଣିଲେ

17ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି ଲୋକ ସଂହାରକ ଦୂତକୁ ଦେଖି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ପାପ କଲି ଓ ମୁଁ ହିଁ
ଅପରାଧ ହେଲି। ମାତ୍ର ଏହି ମେଷଗଣ କ'ଣ କଲେ? ବିନୟ
କରୁଅଛି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ମୋ' ପ୍ରତିକୂଳରେ ଓ ମୋ' ପିତୃଗୃହର
ପ୍ରତିକୂଳରେ ହେଉ।"

18ସେହିଦିନ ଗାଦ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ
କହିଲା, "ଯାଅ, ଯିବୂଷୀୟ ଅରୌଣାର ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କର।"
19ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଗାଦର
ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଉଠି ଗଲେ। 20ସେତେବେଳେ ଅରୌଣା

ଅନାଇ ଦେଖିଲା ଯେ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ
ଆଡ଼କୁ ଆସୁ ଅଛନ୍ତି। ତହିଁରେ ଅରୌଣା ବାହାରେ ଆସି
ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲା। 21ପୁଣି
ଅରୌଣା ପଚାରିଲା, "ମୋ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସ
ନିକଟକୁ କି କାରଣରେ ଆସିଲେ?" ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ
ବେଦୀ ତିଆରି କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଖଳାର ଭୂମି କିଣିବାକୁ
ଆସିଛି। ତା'ପରେ ମହାମାରୀ ବନ୍ଦ ହେବ।

ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମନ୍ତ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେବ। ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବ। କାରଣ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ କିଣିବାକୁ ଆସିଲି।"

22ତହୁଁ ଅରୌଣା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋ ପ୍ରଭୁ
ମହାରାଜା ଆପଣଙ୍କୁ ଯାହା ଭଲ ଲାଗେ ତାହା ଦେଇ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତୁ। ଦେଖନ୍ତୁ
ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏହି ବୃଷକୁ ଓ କାଠ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ଶସ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦନ ଯନ୍ତ୍ର ସଜ୍ଜ ଅଛି। 23ହେ ମହାରାଜ ଅରୌଣା
ଏ ସମସ୍ତ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି।" ପୁଣି ଅରୌଣା ରାଜାଙ୍କୁ
କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ
କରନ୍ତୁ।"

24ତହିଁରେ ରାଜା ଅରୌଣାକୁ କହିଲେ, "ନା, ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ
ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏସବୁ କିଣିବି ଆଉ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନା ମୂଲ୍ୟର ହୋମବଳି
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ।"

ତହୁଁ ଦାଉଦ ପଚାଶ ଶେକଲ ରୂପାର ସେହି ଶସ୍ୟ
ମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ଓ ବୃଷ ସବୁ କିଣିଲେ। 25ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ
କରି ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥ ବଳି ଓ ଶାନ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ଦେଶ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ। ପୁଣି ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା।